

คำอธิบายการใช้งาน

1. เอกสารฉบับนี้ผ่านกระบวนการแปลงภาพเป็นอักษรด้วยเทคนิคการรู้จำอักขระด้วยแสง (OCR หรือ Optical Character Recognition)
2. จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการอ่านและการสืบค้น
3. การคัดลอกข้อความเพื่ออ้างอิง (Quotation) ควรตรวจสอบความถูกต้องจากไฟล์ต้นฉบับอีกครั้ง
4. การสะกดคำอาจมีความแตกต่างในแต่ละยุคสมัย
5. การแปลงภาพเป็นอักษรยึดต้นฉบับเป็นหลักไม่มีการแก้ไข

จัดทำโดย

กลุ่มงานพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศ

สำนักวิชาการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑๙
(สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง)
วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๓๖

ฉบับสำนักงานพิมพ์
ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๓๐ (สมัยสามัญ สมัยที่หนึ่ง) พ.ศ. ๒๕๓๖

สารบัญ

ครั้งที่ ๑๙/๒๕๗๖ (สามัญ)

๑. ประธานสภาฯ ทำความเข้าใจในเรื่อง ประธานสภาฯ ลงนามในรายงานการประชุมสภาฯ ๕๐๖ - ๕๑๑
๒. รับรองรายงานการประชุมสภาฯ ครั้งที่ ๕-๖/๒๕๗๖ ๕๑๑
๓. พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและค่าพาหนะของสมาชิกสภาฯ ๕๑๑ - ๕๔๓
๔. เรื่อง ร่าง พระราชบัญญัติพิทักษ์อัตราภาษีศุลกากรแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๗๖ ๕๔๓ - ๕๔๗

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑๙/๒๕๗๖ (สามัญ)
วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๗๖
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๑๖.๒๐ นาฬิกา

ประธานสภาฯ กล่าวว่า มีสมาชิกมาประชุม ๔๑ นายเป็น
องค์ประชุมได้ ก่อนที่จะพิจารณาตามระเบียบวาระประชุม ข้าพเจ้าขอ
โอกาสที่จะปรึกษากับสมาชิกในส่วนหน้าที่ประธานฯ คือตั้งแต่สภาฯ ได้
เปิดมา และพูดถึงปัญหาเรื่องรายงานที่ได้ตั้งกรรมการตรวจแก้
แล้วและได้ผ่านสภาฯ แล้ว ปัญหาที่ว่าประธานฯ ต้องลงชื่อกำกับ
คำว่า กำกับนี้ หมายความว่า กำกับ เรื่องว่ารายนี้จริง เขา
ได้ตรวจแล้ว ได้ผ่านสภาฯ แล้ว ถ้าปัญหามีเลยไปถึงว่า ประธานฯ
ต้องรับผิดชอบในถ้อยคำ คือใจความในนั้น ด้วยแล้ว ประธานฯ ต้อง
มีหน้าที่ออกความเห็น และแก้ไขได้เป็นเช่นนี้ความเห็นของ
ประธาน ๆ ทุกเมื่อต้องแพ้ทุกที่ เพราะกรรมการมีถึงห้า นายได้ตรวจ
แล้ว ข้าพเจ้าจึงขอให้เป็นที่เข้าใจว่า การต่อไป รายนี้ถ้าที่ประชุมนี้
เห็นด้วย ประธาน ๆ จะลงว่า เรื่องประธานของสภาฯ ได้ตรวจแล้ว
รับรองรายงานนี้เป็นจริง ปัญหาที่ว่าเรื่องค้าง ๆ แล้วไปตรวจเกิด

แย่งกันขึ้น แต่เวลาไม่สมควรก็ไม่อาจพูด เวลานี้เห็นสมควรแล้วก็อยาก
จะพูดเสียทีเดียวว่า มีกรรมการถึงห้านาย ที่ตั้งให้ตรวจรายงานแล้ว

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า เมื่อสภา ฯ ได้ตั้งกรรมการ
ขึ้นนั้น ได้มอบอำนาจหน้าที่แค่นั้น ข้าพเจ้าไม่ทราบ แต่โดยปกติที่
ประธานฯ ต้องลงนามนั้น แปลว่ารับรองว่า รายงานนั้น เป็นอันใช้
ได้เป็นหลักฐาน คราว นทอง กรรมการขึ้นนั้น อาจจะเป็นเพื่อ
ความสะดวก คือแทนที่รายงานนั้นจะเสนอต่อสภาฯ โดยปกติ เมื่อ
เสนอต่อสภาฯ แล้ว สภาฯ รับรองแล้ว ประธานฯ ก็ลงนาม ให้เป็น
พยานหลักฐานอีกชั้นหนึ่ง เรื่องรายงานนี้สภาฯ คงเห็นว่า ไม่จำเป็น
ต้องเสนอต่อสภาฯ โดยตรง แต่หากส่งรายงานนั้นต่อคณะกรรมการ
คณะกรรมการตรวจแก้แล้ว โดยปกติถือว่าสภา ฯ รับรองไป
ในตัว กรณีที่ความเห็นของกรรมการกับประธาน ฯ ผู้จะลงนามแตก
ต่างกัน กรณีเช่นนี้ข้าพเจ้าเองเห็นว่าควรจะนำข้อนี้เสนอต่อที่ประชุม
สภาฯ ให้วินิจฉัยว่าจะเอาอย่างไรแน่ เรื่องนี้ประธานฯ ขอให้รับรอง
ว่า คณะกรรมการได้รับรองแล้ว เช่นนี้ก็ถูก ถ้ามอบอำนาจสิทธิ
ขาดแก่คณะกรรมการ และมอบอำนาจเพื่อความสะดวก โดยปกติ
คณะกรรมการรับรอง สภาฯ ก็รับรองในตัว แต่มีปัญหาเกิดขึ้น
ในเมื่อประธานฯ กับคณะกรรมการมีความเห็นแตกต่างกันแล้ว เสนอ
ต่อสภา ฯ สภาฯ ตกลงอย่างไร ประธานฯ ก็รับรองตามนั้น เพราะฉะนั้น

ปัญหาที่จะวินิจฉัยมีอยู่ว่า อำนาจที่มอบคณะกรรมการนั้นเป็นสิทธิขาดหรือไม่แปลว่าไม่ต้องกลับมาขังสมาชิกอีก คณะกรรมการตกลงอย่างไรก็ได้ตามนั้น หรือมอบอำนาจให้คณะกรรมการเพื่อความสะดวกในเมื่อมีปัญหาขึ้น ให้เสนอกลับมายังสภาฯ

ประธานสภาฯ กล่าวว่า สภา ฯ กับประธาน ฯ เป็นคนละคน สภาฯ คือในที่ประชุม เพราะฉะนั้นสภาฯ นี้ได้ตั้งกรรมการไปตรวจต้องเข้าใจว่า ได้ไว้ใจกรรมการ กรรมการตรวจแล้ว ส่งกลับมาให้ประธานฯ ลงนามรับรองอีก ประธานฯ รับรองแต่ว่า กรรมการได้ตรวจ และที่ประชุมของสภาฯ ลงมติว่าใช้ได้แล้ว

หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรวรณ ทรงกล่าวว่า หลักทั่วไปใครเป็นผู้รับรอง สภาฯ เป็นผู้รับรอง ในที่นี้ตามหลักใครเป็นผู้รับรองรายงาน คือสภาฯ รับรองแล้วประธาน ฯ ก็ลงนามเป็นพยานหลักฐาน โดยปกติ เพื่อความสะดวกแทนที่จะให้เสนอรายงานต่อชุมนุมสภาฯ ทุกคราวไป สภาฯ ตั้งคณะกรรมการขึ้นตรวจ ถ้าคณะกรรมการมีความเห็นอย่างไร ประธานฯ จะรับรองได้ แล้วก็พ้นไป

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ตามธรรมดาได้ให้สมาชิกดูแล้ว ตั้งไว้ที่โต๊ะประธาน ฯ ว่ารายงานที่เสนอนั้นตรวจแล้ว ตอนนี้จะให้ลงชื่อรับรองไม่ได้ จะลงชื่อก่อนสภาฯ ลงมติรับรองไม่ได้

หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรวรณ ทรงกล่าวว่า ในการ

เปิดโอกาสให้สมาชิกไปตรวจดูและพันกำหนดเวลานั้นแล้ว สภาฯ จะถือว่าได้รับรอง โดยปริยายหรือไม่ ปัญหาที่ว่าเมื่อสภาฯ มอบอำนาจให้กรรมการ มอบไปแค่ไหน ถ้าไม่มีปัญหาก็แล้วไป ถ้ามีปัญหาเสนอต่อที่ประชุมสภาฯ ความเห็นของข้าพเจ้าขอแนะนำเช่นนี้

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เรื่องนี้ที่เป็นมาแล้ว สภาฯ ตั้งกรรมการไปตรวจ จะมอบอำนาจแค่ไหน ตามธรรมดาได้มอบอำนาจไปตรวจแทน ต้องให้สมาชิกของสภาฯ นี้รู้ว่าที่ตรวจนั้นใช้ได้แล้วหรือยัง จึงต้องลงชื่อกำกับกรรมการตรวจแล้วส่งมาให้ตรวจ ข้าพเจ้าจะต้องลงชื่อถ้าลงชื่อแล้วข้าพเจ้าเป็นฝ่ายนาย ก็แพ้ วิต[โหวต] ทุกที เพราะฉะนั้นจะได้ประโยชน์อะไร เพียงแต่ว่าเรื่องนี้กรรมการได้ ตรวจแล้ว และสภาฯ ผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ข้าพเจ้าลงชื่อกำกับ ที่จริงก็เท่านั้นเอง

หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรวรรณ ทรงกล่าวว่า ถ้าจะให้ถูกต้องตามระเบียบที่เมือง นอกเขาหากันถือว่า รายงานนั้นได้อ่านในที่ประชุมฟังแล้ว จะมีใครคัดค้านหรือไม่ ถ้าไม่มีใครคัดค้าน ก็เป็นอันใช้ได้

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เรื่องที่เป็นอยู่เวลานี้ กรรมการตรวจไม่ทัน

หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรวรรณ ทรงกล่าวว่า ข้าพเจ้าอยากให้สภาฯ พุดให้แน่ชัดว่า หลักหน้าที่ของกรรมการเท่าที่เป็น

ไปแล้ว ไม่รู้ว่าหน้าที่ของกรรมการว่ามีแค่ไหน กรรมการบางคนนี้กว่าสมาชิกบางคนพูดไปแล้ว ถ้าไม่เพราะ อาจเอาออกเสียได้ที่จริงยังไม่มีบทข้อบังคับอะไร ข้าพเจ้าอยากให้เป็นทีที่ตกลงเสียในเวลา นี้และข้อบังคับร่างใหม่ที่ข้าพเจ้าเป็นกรรมการ ข้าพเจ้าหวังว่าในรายงาน จะต้องจัดตั้งที่สมาชิกพูด เว้นแต่สมาชิกรุ่นใหม่ไม่ให้จดจึงไม่ต้องจด ถ้า ที่ประชุมยอม แต่ตามธรรมดาเมื่อสมาชิกพูดอะไรออกไปแล้ว ต้องจัดทุกอย่างและหน้าที่ของกรรมการไม่ใช่จะฟังว่าผิดหรือไม่ผิดเพราะหรือไม่ หน้าที่กรรมการมีอยู่คือเท่ากับเป็นพะยาน[พยาน]ใน ถ้อยคำเหล่านั้น สมาชิก พูดจริงตามจิตใจของสมาชิกหรือไม่ เมื่อตรวจดูถูกต้องแล้วประธานฯ รับรองอีกทีหนึ่ง ประธานฯ ไม่มีหน้าที่จะไปแก้ได้เลยที่ร่างใหม่ก็แบบนี้ ให้เป็นที่แน่นอนว่า ข้อที่วางจะใช้ได้หรือไม่

พระยาประมวญวิชาพูล กล่าวว่า รายงานการประชุมเคยส่งให้ข้าพเจ้า ตรวจ แต่กว่า จะส่ง ถึง ข้าพเจ้าได้กินเวลาทั้งอาทิตย์ หรือ สองอาทิตย์ เพราะฉะนั้นข้อความที่เลขาธิการส่งไปตรวจและอ่านได้ความ และสมาชิกไม่คัดค้าน ข้าพเจ้าถือเอาว่าถูกต้องแล้ว

หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรวรณ ทรงกล่าวว่า ตามที่ทำกันในต่างประเทศ ใครพูดอะไร ขวเลขที่จดหมด พอจุดแล้วเขาส่งให้ผู้ที่ตรวจแก้ถ้อยคำ เพราะบางที่พูดรุนแรงไปบ้าง ก็จะได้แก้ให้เบาลง ผู้ที่ตรวจแก้กัน ถ้าเป็นแต่เพียงแก้เชิงถ้อยคำ เขายอมให้ เช่นแก้คำรุนแรง

แรงให้สละสลายขึ้น แต่ถ้าทำให้ความผิดไป หรือเพี้ยนไปกว่าที่พูด จะต้องได้รับอนุมัติของที่ประชุม ในที่นี้จะมอบอำนาจแก่คณะกรรมการ อธิการก็ได้ คือตอนตรวจถ้อยคำอยู่แก่สมาชิกที่พูดถ้าคณะกรรมการ เห็นว่าแสดง ไม่ควรจะมีอยู่ในนั้น ก็ต้องเสนอที่ประชุมใหญ่ อันที่จริง ก็ รายงานนั้นควรจะเป็นรายงานของค่าที่พูดนั้นจริง บางที่พูดรุนแรงไป ก็ ให้ประโยชน์แก่ผู้พูดแก้ถ้อยคำได้ แต่ถ้าพูดผิดหรือเพี้ยนไปถ้าไปแก้ เสีย ก็มีแต่คำตอบลอย ๆ ยอมไม่ได้ กรณีเช่นนี้เขาถือว่าแก้ความถ้ำ จะแก้ความต้องได้รับอนุมัติจากกรรมการ ถ้ากรรมการ ไม่ตกลงก็ต้องประชุมใหญ่

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ต่อไปจะให้ตกลง อย่างไร ถ้าตาม ความเห็นของข้าพเจ้าจะให้ทำเช่นนี้คือว่า รายงานฉบับนี้ กรรมการ อธิการได้ตรวจแล้ว และ สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับรองที่พูดนี้ ที่ประชุมเห็นชอบพร้อมกัน ตามที่ประธาน ฯ พูดนี้

ประธานสภาฯ กล่าวว่า รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ ๕-๖ ที่วางไว้ที่โต๊ะข้างล่างก่อนเวลาประชุม ผู้ใดเห็นว่ารายงานนี้พอจะ ผ่านไปได้หรือว่าจะคัดค้านประการใด ถ้าไม่มีผู้ใดคัดค้าน ขอให้ยกมือขึ้น ที่ประชุมเห็นว่าควรผ่านไปได้ มีสมาชิก ๒๙ นายจึงเป็นอันผ่านไปได้

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและค่าพาหนะ สำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามร่างที่แก้ไขใหม่ สมาชิกได้อ่านแล้ว

หรือยัง ที่ฝ่ายคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี ได้พิจารณาถึงคำแปรญัตติ ของสมาชิก ทั้งหลายและได้รวมแก้เป็นพระราชบัญญัติใหม่และขอถอนญัตติเดิมแล้ว

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและค่า พานะที่เปลี่ยนแปลงไปจากรูปเดิมนั้น ที่จริงหาได้เปลี่ยนแปลง โดยผิดแปลก ไปจากเดิมเท่าใดไม่ คือในการที่จะรวบยอดว่าสมาชิกผู้แทนราษฎร นอกจากข้าราชการประจำให้ได้รับเงินเดือน ๆ ละ ๒๕๐ บาทนั้นถ้าคิดอย่าง เรื่องแต่ก่อนนี้ จะแลเห็นว่าเมื่อเวลามีสมัยประชุมจะได้เงินเดือน ๆ ๑๕๐ บาท กับค่าบ้านค่าพาหนะต่าง ๆ เหล่านี้ เพราะฉะนั้นเราแต่เห็นว่า ถ้าเรา จะทำเช่นนั้นเป็นการคิดเอาเงินแก่รัฐบาลมากเกินไป จึงตัดว่าเอาไปรวมเป็น เงินเดือน ๒๕๐ บาทในสมัยประชุม นอกสมัยประชุมเดือนละ ๑๐๐ บาทที่ สมาชิกส่วนมาก แลเห็นชอบ ในพวกข้าราชการประจำการให้ได้รับ เบี้ยประชุมในสมัยประชุม เดือนละ ๒๐๐ บาท ตามธรรมดา ผู้มี ราชการประจำจะใช้เขาเฉย ๆ ไม่ได้ต้องให้ผลประโยชน์ บ้างเช่นผู้ได้รับ ราชการในสมัยนี้ ไปสอนตามโรงเรียนเป็นพิเศษ ยังให้ค่าสอนคราวละ ห้าบาทเพราะฉะนั้นการประชุมนี้ก็เหมือนกัน เราควรให้เป็นรางวัลบ้าง เพื่อจะได้มีจิตใจมาทำการประชุม เพราะฉะนั้นเรารวมเป็นค่ารถกับเงิน เดือนด้วยเดือนละ ๒๐๐ บาทเพราะฉะนั้น รวมทั้งเงินเดือนคงเป็นเงินที่จะ รักษาเกียรติยศได้

ส่วนมาตรา ๔ ประธานสภาฯ และรองประธานสภาฯ ตามความ เห็น ของ ข้าพเจ้าเห็นว่า ถ้าว่ากันไปตามที่แปรญัตติที่ส่งมานี้ คือจะขอให้

เงินเดือน ๘๐๐ บาทแก่ประธานฯ ส่วนรองประธานฯ ๖๐๐ บาทมีผู้แสดงความเห็นว่ามากเกินไป เพราะฉะนั้นจึงให้เพื่อสำหรับมีหน้าที่เป็นสมาชิกอันหนึ่ง และเมื่อรบทหน้าที่เป็นประธานฯ ที่ซึ่งมีหน้าที่สูงกว่าสมาชิกมีหน้าที่ต้องเหน็ดเหนื่อยและรับผิดชอบมาก และบางครั้งว่ามีหน้าที่รับแขกบ้าง เพื่อให้เหมาะแก่เกียรติยศ คิดดูว่าให้เงินมากกว่าสมาชิกขึ้นไปให้พอเหมาะสมสมควร คิดว่า ๔๐๐ บาทแก่ประธานฯ และรองประธานฯ ๒๐๐ บาทคิดว่าพอแล้ว สำหรับประธานฯ กับรองประธานฯ ยังได้เงินเดือน ค่าสมาชิกอีกถ้าคิดรวมกันในเวลาประชุม ได้ตั้ง ๖๕๐ บาทและรองประธานฯ ได้ทั้ง ๔๕๐ บาทก็เห็นว่าเป็นการพอสมควร อยู่แล้วในมาตราอื่น ๆ ก็ไม่มีเปลี่ยนแปลงอะไร ส่วนสมาชิกผู้แทนราษฎรที่ไม่ได้มาประชุมในสมัยประชุมต้องตัดเงินเดือนวันละห้าบาทตามเดิม

นายเนตร ทุนวิวัฒน์ กล่าวว่า ขอแปรญัตติ ตามมาตรา ๓ ข้าราชการไม่ต้องใช้เวลาเหล่านั้นไปสับสนไปเสาะไปพิจารณารายงานต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวกับงานของสภาฯ เพราะฉะนั้นคิดว่าให้อีกห้าสิบบาทก็ดีแล้ว ถ้าไม่ให้เลยต้องชักเนื้อจากเงินเดือน

นายมังกร สามเสน รับรอง

หลวงโกวิทอภัยวงศ์ กล่าวว่า ที่นายเนตรฯ ๆ แกลงมา ข้าพเจ้าขอคัดค้านรู้สิ่งมากไป ที่ได้ ๒๐๐ บาทนี้ดีแล้ว สมาชิกประเภท ๒ เมื่อเลิกสมัยประชุมแล้ว ก็ไม่มีงานอะไร ทุกจังหวัดเรามีผู้แทนแล้ว เพราะฉะนั้นให้ ๒๐๐ บาท เป็นการดีแล้ว

หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ กล่าวว่า ในคราวที่รัฐบาลได้ประชุมค่าแปร
 ญัตติสมาชิกหลายท่านได้ส่งญัตติมายังรัฐบาล ได้มีความเห็นถึงเรื่องเงิน
 เดือนข้าราชการประจำการนอกสมัยประชุมเหมือนกัน และรัฐบาลวาง
 หลักนอกสมัยประชุมว่าควรได้เงินเดือนไว้แล้ว ปัญหาจึงมีว่าข้าราชการ
 ประจำจะรับเงินเดือนสองทางย่อมขัดข้องทางคลัง และที่สมาชิกว่านอก
 สมัยประชุม ๕๐ บาทเป็นการขัดต่อค่าแปรญัตติ ควรเป็นเดือนละ ๑๐๐
 บาท ถ้าเป็นเช่นนั้น รัฐบาลมีความขัดข้อง คือขัดต่อระเบียบและหลัก
 ร่างพระราชบัญญัติ จึงเห็นว่าให้ข้าราชการประจำได้รับ ๒๐๐ บาท
 ในสมัยประชุมก็จะเป็นการเพียงพอแล้ว

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ปัญหาของนายเนตร์ พูนวิวัฒน์ ว่า
 ควรให้นอกสมัยประชุมห้าสิบบาท และมีคนคัดค้านว่าไม่ควร คือหลวง
 ธำรง ฯ และหลวง โกวิท ฯ

นายเนตร์ฯ ขอให้โหวต[โหวต]ลับ

ฝ่ายที่เห็นควรเพิ่ม ๕๐ บาท ให้เป็นเครื่องหมายเขียว

ฝ่ายเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติเป็นขาว

นายบรรจง ศรีจรูญ กล่าวว่า ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรจะต้องให้
 โหวตเพราะรัฐบาลคัดค้านว่าทำไม่ได้

นายดิเรก ชัยนาม กล่าวว่า ที่จริงข้าราชการประจำการ ถ้าได้รับ
 เลือกลงเป็นสมาชิกประเภท ๒ ก็เป็นเกียรติยศใหญ่อยู่แล้ว เพราะฉะนั้น[ฉะนั้น]ที่

รัฐบาลให้เดือนละ ๒๐๐ บาท ก็มากอยู่แล้ว ก็มากอยู่แล้ว ถ้าจะให้ ๕๐ บาท มีสมาชิก ๘๐ คน เสียเท่ากับเดือนละ ๔,๐๐๐ บาท ปีหนึ่ง ๔๘,๐๐๐ บาท ถ้าสมาชิกและได้จะเซฟเงินถึงปีละ ๔๘,๐๐๐ บาท เพื่อจะไม่ต้องโหวต[โหวต]

นายเนตร์ พูนวิวัฒน์ กล่าวว่า ตามธรรมดาถึงแม้ว่าเวลานอกสมัยประชุมสมาชิกมีหน้าที่ต้องติดต่อกับผู้นั้นผู้นี้ มีการรับแขก เพราะเป็นบุคคลมีเกียรติยศ แต่ถ้าเรื่องนี้รัฐบาลเห็นว่าเป็นการเปลืองเงินมากจะทำไมได้แล้ว ข้าพเจ้าอยากฟัง ให้แน่นอนก่อน

เจ้าพระยาศรีธรรมาธิเบศ กล่าวว่าข้าพเจ้าเห็นว่าหลักเรื่องนี้ที่ให้ ๒๐๐ บาทนั้นก็ให้อย่างมากแล้ว เพราะว่าตามธรรมดาข้าราชการประจำการรับเงินเดือนประจำอยู่แล้ว แต่สมัยประชุมต้องทำงานพิเศษเพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้นจึงขอให้ ๒๐๐ บาทในสมัยประชุม ส่วนนอกสมัยประชุมก็รับเงินเดือนอยู่แล้วส่วนร่างเก่าเห็นว่าเรื่องนี้ไม่ได้ให้น้อยกว่า คราวก่อนเลย ร่างเก่าได้ค่าพาหนะเพียง 5 บาทและค่าอื่น ๆ ไม่ได้ ร่างเดิมว่า ๔ บาทแล้วมาตัดเป็น ๒ บาท ถ้าคิดดูแล้ว ๒๐๐ บาทนี้ให้มากพอแล้ว สมาชิกบางคนพูดว่าถ้าได้รับเลือกประเภท ๒ นี้ ได้เกียรติยศพอแล้ว ก็ควรจ่ายเงินแผ่นดินตามที่จำเป็นไม่ควรจ่ายให้มากเกินไป เป็นเวลามีราษฎรเข้ามา

นายกรัฐมนตรีก กล่าวว่า ข้าพเจ้าเห็นว่าข้าราชการทุกท่านที่มาประชุมในที่นี้ สำหรับเวลานี้ท่านไม่ได้มีเงินรางวัลแม้แก่เด็วยกี่ยังมานั่งประชุมกันได้ เพราะฉะนั้นเมื่อถึงเวลาสมัย ๒ แล้ว เป็นเวลามีราษฎรเข้ามาประชุมในที่นี้ยังได้เงินเดือนตั้ง ๒๐๐ บาทเพิ่มจากเงินเดือนอีกทาง ที่อาจ

ไม่ต้องทำอะไรเลย ควรอุทิศให้ชาติบ้าง เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าไม่จำเป็น
จะให้เปลืองของชาติมากเกินไป ควรอุทิศให้ได้

นายเนตร พูนวิวัฒน์ กล่าวว่า เมื่อได้ฟังรัฐบาลแถลงแล้ว
ข้าพเจ้าขอถอนญัตติ

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เพราะฉะนั้นเป็นอันไม่ต้องโหวต แล้ว
ต่อไปใครจะเห็นอย่างไรบ้าง

พระเรียม วิรัชชพากย์ กล่าวว่า สำหรับมาตรา ๔ ไม่ได้กล่าวว่า
ประธาน ๆ หรือรองประธาน ๆ เมื่อเป็นข้าราชการประจำการจะเป็นได้หรือไม่
ขอแปรญัตติว่า ข้าราชการจะเป็นประธานฯ หรือรองประธานฯ ได้
เพราะเป็นตำแหน่งสำคัญ ถ้าทำราชการอยู่ ทางราชการไม่ได้ผล ถ้าที่
ประชุมไม่เห็นด้วยคงยืนยันว่า ข้าราชการที่เป็นประธานฯ ได้ เกรงว่าจะมี
อุปสรรคเรื่องเงินถ้าเช่นนั้นจะไม่ผิดระเบียบ หรือ ที่จะเบิกคนละ ๔๐๐ บาท
และ ๒๐๐ บาทในเวลา นอก สมัยประชุม อีกอย่างหนึ่งเงินที่จะได้ตลอดถึง
ข้าพเจ้า ไม่เชื่อแน่แก่ว่าเงินเท่านี้จะเป็นเกียรติยศ ถ้าท่านประธาน ๆ เป็น
คนละเอียดแทนที่จะบำรุงเกียรติยศของชาติ ก็มาทำให้เสื่อมลง เช่นเวลา
รับรองคนสำคัญกลับใช้จ่ายให้น้อยลง ข้าพเจ้าเห็นว่าจำนวนเงินควรจะ
ลดบ้าง โดยที่หลักมาตรา ๓ สมาชิกประเภท ๑ นอกสมัยประชุมแล้วก็ถูกลด
เพราะฉะนั้นข้าราชการประจำการจะเป็นประธานฯ และรองประธาน ๆ
ไม่ได้ ถ้ายอมว่าข้าราชการประจำการเป็นไม่ได้ ก็ไม่ต้องลด

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า การที่เราไม่ยอมให้ข้าราชการประจำ การเป็น ประธานฯ และรองประธานของสภาฯ เห็นว่าเป็นการตัดสิทธิ และเสรีภาพ ยังเป็น การผิดรัฐธรรมนูญอยู่ เพราะฉะนั้น จึงควรให้ เป็นประธานฯ และรองประธานฯ ได้ มีตัวอย่างหลายประเทศเช่นเยอรมัน เกอริง เคยเป็น นักเรียนชุดเดียวกับข้าพเจ้า ได้เป็นเสนาบดีกรม อากาศยาน แล้วเป็นประธานของสภาฯ เพราะฉะนั้นเขาเป็นข้าราชการ ประจำการ เหมือนกันแล้ว มารับตำแหน่ง ประธานสภาฯ เขามี ตัวอย่างแล้ว ปัญหาที่ว่าให้สิทธิและเสรีภาพได้ แต่ส่วนเงินเพิ่ม พิเศษกับเงินเดือน ถ้าจะเป็นการผิดระเบียบของคลัง เขาจะไม่เรียก ว่าเงินเดือน เขาเรียกเป็นเงินเพิ่มพิเศษ ถ้าเห็นว่า เงินจำนวนนี้ มากมายเขาต้องคิดถึงคนยากจนและกรรมกร นอกนั้นไม่มีบ้านใหญ่ โตอาจอยู่ในที่ต่าง ๆ ถ้าคนชนิดนี้ได้มาเป็นประธานฯ จะได้มีเงิน พอเลี้ยงชีพ ให้เกียรติยศสูงขึ้น เปรียบเหมือนดอกบัวอยู่ในตมถ้า โผล่ขึ้นมาได้ให้ความชื่นบานด้วย เพราะฉะนั้นเขาคิดว่าเงิน จำนวนนี้ไม่มากมายเท่าใดนัก

นายบรรจง ศรีจรูญ กล่าวว่า ทุกข้อ ทุกมาตรานี้ไม่ ปรากฏ ว่าเลขาธิการสภาฯ ควรจะได้รับเงินพิเศษ

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า เลขาธิการได้รับเงิน ประจำอยู่แล้ว ประธานสภาฯ กล่าวว่า เมื่อเปอเมเนนคลีตควรอธิบายให้เข้าใจ

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า ถ้าว่าเป็นสมาชิกแล้ว ขาดเสียง โหวตไปหนึ่งเสียง เพราะฉะนั้นเอาเธอไปเมเน็คล๊าค

พระยาศรยุทธเสนี กล่าวว่า เรื่องนี้สภาฯ ควรจะพิจารณาให้ เต็ดขาดวานขึ้นนี้ประชุม ถึงระเบียบของสภาฯ สภาฯ ไม่ยอมให้ ตัดตำแหน่งนี้ ควรตกลงให้เด็ดขาดว่า จะเอาอย่างไรกันแน่จะได้คิด แก้ไขทางการเงิน

เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี กล่าวว่า ในร่างข้อบังคับระเบียบ การของสภาฯ ที่กรรมาธิการพิจารณา อยู่ว่า ตำแหน่งเลขาธิการเป็น ตำแหน่งที่สมาชิกเลือกตั้ง ไม่ใช่ตำแหน่งประจำการ ที่จะให้คนอื่น มาเป็นได้ ร่างเป็นเช่นนี้ แต่ร่างนั้น จะต้องแก้ไขไปตามความตกลง ของที่ประชุมนี้ ในร่างนั้นไม่เป็นเปอเมเน่น (permanent) แต่ร่าง ข้อบังคับของสภาฯ ตกลงตามที่วินิจฉัยกันนี้

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เลขาธิการนี้จะต้องได้รับเงินเดือนของ เปอเมเน่นคล๊าค (permanent clerk) วันนั้นข้าพเจ้าว่าไม่เกี่ยวกับ เลขาธิการ

พระวุฒิศาสตร์ เนติญาณ กล่าวว่า เวลานี้พูดถึงเรื่องเงินเดือน และเงินเดือนไม่มีพูดถึงเลขาธิการของสภาฯ ปัญหาจึงมีว่าที่ประชุมของ เราจะให้ มีเลขาธิการในภายหน้า ได้ตกลงจะไม่มีเลขาธิการ เราก็ต้อง ไม่มีเงินเดือน แต่ส่วนมากกับข้าพเจ้าเห็นว่าควรมีเลขาธิการการเมือง ด้วยคู่กันไป แต่โดยมากสมาชิกเห็นว่าควรมี เพราะว่าถ้าไม่มี เพราะว่าถ้าไม่มี

เลขาธิการฝ่ายการเมืองแล้วจะไม่มีใครติดต่อ เพราะว่าเลขาธิการจะ
ขึ้นมาบังคับไม่ได้ เพราะไม่ใช่สมาชิก

นายกรัฐมนตรีขอให้ หม่อมเจ้าวรรณ ฯ ทรงแถลงแทน

หม่อมเจ้าวรรณไวยทยากร วรวรรณ ทรงกล่าวว่า ปัญหา ที่สภา ฯ
จะต้องตกลงคือตำแหน่งเลขาธิการของสภา ฯ ที่พิจารณาขึ้นต้น เลขา
ธิการของสภาฯ จะเป็นตำแหน่งประจำ หรือไม่ ตามที่คณะกรรมการ
ธิการได้พิจารณากันมา ที่เจ้าคุณศรยุทธฯว่า เกี่ยวด้วยเรื่องเงินเดือน
ก็คิดว่าควรจะเป็นตำแหน่งประจำ ไม่ใช่ตำแหน่งที่เลือกตั้ง เมื่อสมาชิก
เป็นสมาชิกไปจนถึงเมื่อใด ตามรัฐธรรมนูญว่า ๔ ปีนับจนถึงวันไหน
จนถึงวันที่ประกาศปิด สภาฯ สำหรับการเลือกตั้ง หรือตามหลักทั่วไป
โดยปกติ เวลาที่มีพระราชกฤษฎีกาหรือประกาศบอกว่าหมดอายุของ
สภาฯ นี้ และมีกฤษฎีกาให้เลือกสภาฯ ใหม่ สมาชิกชุดก่อนเลือกเป็น
สมาชิกตั้งแต่วันประกาศ แต่ระหว่างเวลาเลือกตั้ง อาจเป็นเวลาสัก
เดือนหนึ่งก็ตาม ถ้าเป็นเช่นนั้น สภาฯ ไม่มีเลขาธิการ นอกจากจะ
ประจำอยู่เป็นสมาชิกต่อไปจนสมาชิกชุดใหม่จะเข้ามา ถ้าเช่นนั้นเลขา
ธิการจะเป็นผู้ที่สภาฯ เลือกตั้งก็ได้ คราวนี้ถ้าตกลงว่า เลขาธิการ
ของสภาฯ จะเป็นเลขาธิการประจำตั้งที่ร่างไว้ ข้าพเจ้าเองมีความเห็น
ส่วนตัวว่าประธานของสภาฯ ควรจะมีเลขาธิการการเมืองอย่างที่พระวุฒิ
ศาสตร์ฯ กล่าวไว้ ข้าพเจ้าไม่แน่ว่า จะเป็นเลขาธิการ การเมือง หรือ
เลขาธิการของสภาฯ

พระวุฒิสาสตรเนติญาณ กล่าวว่า เลขานุการเป็นสมาชิกของสภา ๆ เลือกตั้งในส่วน หน้าที่จะเรียกว่า เจ้ากรมสารบรรณหรืออะไรก็แล้วแต่สภาฯ จะเลือกตั้งเอาเองตามหลักทั่วไป แต่ถ้าเลขานุการสภาฯ ตกลงให้สมาชิกเป็นก็ควรให้สภาฯ เลือกตั้งขึ้น ต้องตกลงทางสภาฯ ส่วนหลักทั่วไปหลวงวิจิตร ฯ อธิบายแล้ว ข้าพเจ้าไม่ต้องกล่าวซ้ำ

เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี กล่าวว่า ข้อบังคับระเบียบของสภา ฯ ที่กรมการพิจารณาของเดิมว่า เลขานุการเป็น ตำแหน่งการเมือง สมาชิกตั้งประธานฯ และรองประธาน ฯ แต่ข้อบังคับนั้นยังพิจารณากันไม่แล้ว เพราะฉะนั้นจะตกลงอย่างไร จึงต้องแล้วแต่ความตกลงของที่ประชุมนี้ที่กำลัง พิจารณาเรื่องน้อยอยู่ ข้าพเจ้าในหน้าที่ประธานกรมการนั้น ก็ถือว่า ถ้าที่ประชุมนี้ตกลงจะเอาอย่างไร จะให้เป็นตำแหน่งการเมืองหรือตำแหน่งประจำ ข้อบังคับนั้นก็ต้องเป็นไปตามความตกลงของสภาฯ

หลวงวิจิตรวาทการ กล่าวว่า ปัญหาเถียงกันว่า ทำไมจึงไม่บอกเงินเดือนเลขานุการไว้ในที่นี้ คือร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่าด้วยเงินเดือนของสมาชิกผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นเลขานุการจะเลือกเอาจากผู้ที่เป็นสมาชิกในสมาชิกในสภา ฯ หรือคนภายนอก ถ้าจะเอาสมาชิกก็ต้องใส่ไว้ในร่างนี้ ถ้าจะเอาคนนอกก็ไม่ต้องใส่เรื่องนี้ได้อธิบายมาวันก่อนแล้วว่า เอาคนนอกมาใช้ ดีกว่าคนในสภา ฯ ถ้าเอาสมาชิกไปเป็น

สมาชิกจะทำประโยชน์ให้แก่สภา ฯ ก็ไม่ได้ทำอะไร ทำให้เสียคะแนน
โหวตไปคนหนึ่ง ถ้าหากว่าใช้คนนอก จะมีทางที่ เขาอยู่ประจำสภา ฯ
เขารู้เรื่องดี เวลาสมาชิกเข้าใหม่ เขาจะบอกได้ว่าเรื่องราวเป็นมาแล้ว
อย่างไร เพราะฉะนั้นจึงว่า ตั้งคนภายนอกกว่า นานาประเทศเขา
ใช้คนนอกสภา ฯ ถ้าตกลงเอาคนภายนอก เราก็ไม่ต้องใส่เรื่องเงินเดือน
ไว้ในร่างข้อบังคับนี้

หลวง โกวิทภักษ์วงศ์ กล่าวว่า ที่พระวุฒิสภา ฯ บอกว่า เลขา
ธิการของสภาฯ ควรจะมีสองคน คนหนึ่งเลือกเอาจากสมาชิกเป็นตำแหน่ง
เกียรติยศ คนหนึ่งตำแหน่งประจำ คนที่เป็นตำแหน่งประจำนั้นอยู่ข้าง
ง่าย จริงอยู่ที่หลวงวิจิตร ฯ ว่า ทำให้เสียคะแนนโหวต[โหวต]ไป ถ้าเลขาธิการ
ของสภา ฯ เป็นเลขาธิการการเมือง เอาสมาชิกของสภา ฯ เราไม่
จำเป็นต้องให้เงินเพิ่ม เป็นแต่มานั่งคอยจดอะไรบ้างเท่านั้น

นายกรัฐมนตรีขอให้หม่อมเจ้าวรรณ ฯ ทรงแถลงแทน
ประธานสภา ฯ อนุมัติ

หม่อมเจ้าวรรณไวยพากร วรวรรณ ทรงกล่าวว่า ที่หลวงวิจิตร ฯ
ว่าจะต้องเสียคะแนนไป ๑ คะแนนนั้นก็เป็นการจริงที่จะต้องเสีย เพราะว่าถ้า
เป็นเลขาธิการแล้ว ไม่ควรลงมาพูด คือจะเป็นประธาน ๆ หรือเลขาธิการ
หรืออะไรก็ตาม ที่เข้าอยู่ในชุดที่ฝรั่งเรียกว่า “บุโร” โดยปกติไม่ควรลงมา

โหวต[โหวต]คะแนนของประธานฯ ไม่ศุูนย์หายไป ถ้าจะตั้งสมาชิกคน ๑ เป็นเลขาธิการเราต้องสละคะแนนไป ๑ คะแนน แต่การสละนั้น จะมากมายหรือไม่ แล้วแต่สมาชิกจะพิจารณา ส่วนหลักที่ทำในต่างประเทศ ก็มีอยู่ ๒ แบบ คือตำแหน่งเลขาธิการ เอาคนนอกเป็น ตำแหน่งประจำก็มีที่อังกฤษจะเลือกเอาจากสมาชิกก็มี แต่ถ้าจะเอาเลขาธิการจากสมาชิก แล้วต้องมีเลขาธิการอีกคนหนึ่ง จะเรียกว่า เจ้ากรมสารบรรณหรืออะไรก็ตาม นี้แล้วแต่สมาชิกและรัฐบาลจะตกลงในหลักการ

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ปัญหาที่ว่า เลขาธิการของสภาฯ กับเลขาธิการประจำที่เรียกว่า “เปอเมเนนคล้าค” สภาฯ นี้ควรจะมีสองคนหรือคนใดคนหนึ่ง สมาชิกฝ่าย ๑ เห็นว่าควรมี ๒ คน อีกฝ่าย ๑ เห็นว่า ควรมีเงินเดือนสำหรับตำแหน่งเลขาธิการการเมือง อีกฝ่าย ๑ เห็นว่าควรมี แต่ไม่ควรได้เงินเดือนรวม ๓ ข้อ เพราะฉะนั้น ปัญหาที่ว่า

๑. ควรมีเลขาธิการสำหรับสภาฯ คนหนึ่งหรือ ๒ คน

ที่เห็นว่าควรมีเลขาธิการ ๒ คน มีสมาชิก ๑๒ นาย

ที่เห็นว่าควรมีเลขาธิการ ๑ คน มีสมาชิก ๑๙ นาย ที่ประชุมตกลงว่าเป็นอันมีเลขาธิการคนเดียว

หลวงเสนตินิติศาสตร์ กล่าวว่า ข้าพเจ้าเข้าใจว่ามาตรา ๔ นี้ ยังไม่พ้นไปรู้สึกว่าจะยังไม่เหมาะ แต่ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรจึงจะเหมาะสมตาม

ที่สมาชิกผู้ ๑ กล่าวว่าประธาน ฯ และรองประธานของสภา ฯ ถ้าเป็นผู้
ละเอียดอาจเอาเงินไปใช้ส่วนตัว ข้อนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นความจริง และ
ถ้าเป็นคนไม่สมบูรณ์ เช่นคนที่ท่านนายกกล่าวแล้ว โดนแต่ค่าเครื่อง
ประกอบเกียรติยศก็หมดแล้ว เพราะฉะนั้นจะทำอย่างไรดี หากว่าให้
มีมากกว่านี้ไป สำหรับผู้บริบูรณ์ ก็เหลือเฟือและไม่จำเป็น เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงนึกได้อย่างหนึ่งว่า คือว่าให้เป็นสายกลาง ๆ กล่าวคือ
เดิมร่างนี้มีกำหนดมากกว่าอัตราในตำแหน่งละ ๒๐๐ บาท ร่างใหม่น้อย
กว่าเก่า ๒๐๐ บาท เพราะฉะนั้นถ้าเราจะให้โอกาสไว้ในที่นี้ว่า ไม่มี
สิทธิที่จะเบิกค่ารับรองได้เท่าจำนวนเงินเดือนที่สุดจากอัตราเก่าที่สมควร
กล่าวคือประธาน ฯ ลดลงเดือนละ ๒๐๐ บาท ปีหนึ่งที่ ๒,๔๐๐ บาท แต่
ให้มีสิทธิให้เบิกได้ในปีหนึ่งไม่เกิน ๒,๔๐๐ บาท ส่วนรองประธาน ฯ
ถ้าหากว่าจะคิดอัตรา ลดเท่ากับประธาน ฯ แล้วก็จะเป็น ๒,๔๐๐ บาท
แต่เห็นว่ามากเกินไป เพราะมีการรับรองน้อยกว่าประธาน ฯ เพราะ
ฉะนั้นคิดว่าลดลงครึ่งหนึ่ง ปีหนึ่งไม่เกิน ๑,๒๐๐ บาท และข้อกำหนดนี้
คนอื่นอาจคิดว่า ประธาน ฯ และรองประธาน ฯ เอาไปรับรองอะไร
สุรุ่ยสุร่ายไปเลี้ยงพวกขี้เหล้าเลอะเทอะต่าง ๆ ก็อาจเป็นได้ และเขาคิดว่า
เราวางอัตราได้แล้วคงจะไม่กล้าทำไปเบิกในการเลอะเทอะต่างๆ ถ้าถูกคลัง
ต่อว่าเข้าว่าเบิกเลอะเทอะคงจะอายุไปนาน คิดว่าคนสองตำแหน่งนี้คงจะ
ไม่กล้าเบิก ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าหากเป็นคนที่บริบูรณ์ ก็ไม่เป็นไร จะให้น้อย

กว่านี้ก็ไม่เป็นไร เชื่อว่าเช่นท่านที่เป็นประธาน ฯ เวลานี้คงถูกรับรองไปมาก ถ้าเป็นคนปานกลางหรือเป็นคนจนอย่างที่ท่านนายกกล่าวแล้ว ก็บอกที่เดียว ถ้าขึ้นเอาไปเลี้ยง ก็ไม่มีกินไม่มีค่าใช้จ่าย ถ้าจะไม่รับรอง เขา ก็เสียเกียรติยศ เพราะฉะนั้นควรให้ออกาสไว้ และเขาก็ไม่กล้าเบิกเกิน ถ้าเบิกเป็นคลังก็ไม่ให้ เพราะฉะนั้นจึงขอเสนอให้ประธาน ฯ และรองประธานของสภา ฯ เบิกเงินได้ไม่เกินสมควร คือประธานเบิกได้ไม่เกิน ๒,๔๐๐ บาทต่อ ๑ ปี และรองประธาน ฯ เบิกได้ ไม่เกิน ๑,๒๐๐ บาทต่อ ๑ ปี

นายกรัฐมนตรี ขอให้หม่อมเจ้าวรรณ ฯ ทรงแถลงแทน

ประธานสภาฯ อนุมัติ

หม่อมเจ้าวรรณไวยทยากร วรวรรณ ทรงกล่าวว่า การรับรองมีสองประเภท ฯ หนึ่งการรับรองชนิดรักษาเกียรติยศ แปลว่าข้าราชการผู้นั้นเชียว โดยปกติถ้าท่านผู้นั้นไม่ได้เป็นประธาน ฯ หรือรองประธาน ฯ ก็ไม่ต้องเชิญแขกผู้คนมามาก ถ้าเป็นประธานฯ ก็ต้องมีการรับรองผู้คนมากจน จึงเพิ่มเงินประจำตำแหน่ง มุ่งหมายให้เป็นเงินค่ารับรอง อีกส่วนจะเรียกว่าไปเวทก็ได้ หรือการรับรองที่ไม่เป็นพิธี การรับรองมีอีกประเภทหนึ่งคือรับรองเป็นพิธี แปลว่าประธานฯ อาจมีสโมสรสันนิบาตเชิญแขกตั้ง ๔๐๐ คน ๕๐๐ คน ในโอกาสพิเศษ ในกรณีนี้ [กรณี]เช่นนี้ ข้าพเจ้าเองเห็นว่าควรจะมีเงินค่ารับรองพิเศษ แต่ไม่เฉพาะตัวประธานฯ เงินจำนวนนี้ตั้งไว้ สำหรับสภาฯ แต่ประธานฯ

เป็นผู้ออกก้าศ[การ์ด]เชิญ ที่หลวงแสง ๆว่าจะเพิ่มเงินให้ ถ้าเช่นนั้นการ
รับรองเป็นพิธีที่เรียกว่าสโมสรสนับาดหรือโอกาสใหญ่พิเศษอย่างเป็นทางการ
พิธี เช่น นี้มีงบประมาณไว้ต่างหาก หลวงแสง ๆ จะพอใจหรือยัง

หลวงแห่งนิติศาสตร์ กล่าวว่า ตามที่รับสั่ง ข้าพเจ้าก็เข้าใจ
แต่คิดว่านอกจากรับรองเป็นพิธี ยังมีเรื่องประธานของสภาฯ จะต้อง
ใช้อีกไม่ใช่น้อย เป็นต้นว่า ถ้าทูตต่างประเทศเชิญเราไปเลี้ยงแล้วเรา
ก็ต้องเลี้ยงตอบบ้าง แต่ถ้าเราจะเลี้ยงมากเท่าเขา เราก็ไม่มีเงิน เงิน
เดือนเท่านี้ไม่ไหว เช่น นกเสียชื่อสภาฯ และแผ่นดิน แต่ถ้าเราให้
โอกาสสว่างไว้ วางบทว่าเบิกได้ตามสมควรถ้าครั้งใดไม่สมควร คลัง
ต่อว่ามา ก็อวยเขา

หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรวรรณ ทรงกล่าวว่า ถ้าจะ
ปล่อยให้คลังตีได้ จะเป็นการเสื่อมเสียข้าพเจ้าเองไม่ชอบที่จะเปิด
โอกาสให้ลงท้วงเช่นนี้

หลวงแสงนิติศาสตร์ กล่าวว่า เราจะใช้หลักการว่าให้เบิกได้
ไม่เกินสมควร คงไม่แปลว่าให้คลังตีเตียนสภาฯ เป็นเครื่อง บอก
ให้ว่าเบิกได้ตามสมควร แต่เพียงแค่นั้นจะ ให้มากถึงแก่คลัง

หลวงวิจิตรวาทการ กล่าวว่า เรื่องที่โหวต[โหวต]เมื่อกี้ี้ เข้าใจยัง
ไม่ชัดมีปัญหา ๒ ตอนว่าควรใช้เลขาฯ ๒ คนหรือคนเดียว

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า เปอเมเน้นคล้าค ตามที่หลวง
โกวิทฯ พูด

นายจรรณ ฌบางซ้าง กล่าวว่า ข้าพเจ้าเข้าใจไม่ได้เลย ว่า
 รัฐบาลชี้เหนี่ยวเงิน จะมีความหมายอย่างไรก็ตาม คิดว่าพวก
 เรายอมตาย ข้าพเจ้าอยากให้ท่านที่เป็นประธานฯ และรองประธานฯ
 ซึ่งช่วยให้เจ้าหน้าที่ในสภาฯ นี้ รักษารัฐธรรมนูญของเราไว้
 ให้ดีที่สุด อยากให้มีคนทะเลาะทแยงกัน[ทะเลาะทแยงกัน] แย่งกันเข้ามา เป็นประธาน ฯ
 ของสภาฯ เพื่อจะรักษาความปลอดภัยแก่รัฐธรรมนูญให้ดีที่สุดที่จะ
 ทำไปได้ โดยเหตุที่ข้าพเจ้าคิดว่า ก็จำเป็นต้องมีค่าเสียหายสำหรับ
 เกียรติยศไปตามเรื่อง จึงจะเป็นอันสมประสงค์ ถ้าตัดกำลังเสีย
 ก็จะไม่มีคนทะเลาะทแยงกันเข้ามาแย่งตำแหน่ง เพราะต่างคนก็ต้อง
 ไปทำมาหากิน ถ้ามีเครื่องล่อให้คนพยายามรับตำแหน่งช่วยกันคิด
 รักษาสภาฯ ให้ยั่งยืนที่สุดจะเป็นการสมใจ เรายอม ตายในสภาฯ
 เราได้มาแล้วจะยอมให้ไม่ได้ เช่นนี้ ข้าพเจ้าเข้าใจไม่ได้ว่า เงิน
 ทำไมจึงมีราคาสูงกว่าสภาฯ ตามความเห็นของข้าพเจ้า ควรให้
 เป็นเช่นนี้ นายกรัฐมนตรีได้เท่าใดก็อยากให้ประธานของสภาฯ ได้
 เท่านั้น เพราะคนทั้งสองนี้มีหน้าที่รับผิดชอบของประเทศ โดยทำนอง
 เดียวกัน

นายมังกร สามเสน กล่าวว่า อยากให้รัฐมนตรีคลังอธิบาย
 ถึงตำแหน่ง

เจ้าพระยาศรีธรรมาธิเบศ กล่าวว่า ข้อนี้ท่านรู้ตัวเองแล้วจะให้
 แปลอย่างไร

หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรวรรณ ทรงกล่าวว่า อยากทำความเข้าใจในข้อที่ หลวงวิจิตร ๆ ว่าคนนอกสภาฯ เป็นเลขาธิการ ตำแหน่งประจำ เพราะอาจเป็นสมาชิกประเภทที่ ๒ ได้ ที่บอกว่าเป็นคนนอกสภาฯ คือแปลว่าจะเป็นผู้สมาชิกไม่ได้ แต่เป็นข้าราชการประจำการได้

หลวงวิจิตรวาทการ กล่าวว่า ถ้าจะเอาเช่นนี้ ก็ต้องตกลงให้แน่นอน และต้องเป็นคนที่ไม่เป็นสมาชิกในสภาฯ

หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรวรรณ ทรงกล่าวว่า ข้าราชการประจำเป็นผู้สมาชิกใน ประเภท ๒ ได้ ถ้าจะตัดไม่ให้เลขาธิการเป็นผู้สมาชิกเลยก็ได้

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ตามที่ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเปอเมเนนคล้าค ไม่เกี่ยวแก่สมาชิกที่นั่งอยู่เดี๋ยวนี ถ้ามาทักท้วงว่าเข้าใจผิดนั้น ขอให้สมาชิกโหวตว่าการโหวตนั้นผิดหรือถูก ข้าพเจ้าเป็นประธาน ๆ อยู่ในที่นี้ การโหวตเด็ดขาดไปแล้ว กลายเป็นไม่ใช่ความจริง

หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรวรรณ ทรงกล่าวว่า เท่าที่โหวต[โหวต]นั้น คือว่า ตำแหน่งเลขาธิการเป็นตำแหน่งข้าราชการประจำ และไม่ใช่ตำแหน่งการเมืองแต่สมาชิกประเภท ๒ ดำรงตำแหน่งประจำได้ เพราะฉะนั้นจะเป็นเลขาธิการก็ได้ แต่ถ้าจะตกลงไม่ให้เลขาธิการเป็นผู้สมาชิกเลยก็ได้ ข้าพเจ้าขอขอมความเข้าใจเท่านั้นเอง แต่ข้าราชการประจำอาจเป็นผู้สมาชิกประเภท 5 ได้ เพราะฉะนั้นเมื่อจะไม่ให้เลขาธิการเป็นผู้สมาชิกเสียทีเดียวก็ต้องบ่งให้ชัดเจน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ปัญหาที่ว่า ต้องให้นายกรัฐมนตรียื่นญัตติ แล้วโหวต[โหวต]กันใหม่

หลวงวิจิตรวาทการ กล่าวว่า ถ้าโหวต[โหวต]เป็นการแน่นอนว่าผู้ที่เป็น
เลขาธิการ ๑ ต้องเป็นตำแหน่งประจำ ๒ ต้องไม่ใช่สมาชิก

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ถ้าไม่มีใครค้าน ก็ต้องถือว่าตามที่
ตกลงว่าเปอเมเน่น ไม่เกี่ยวกับสมาชิก

นายจรูญ ฌบางซ้าง กล่าวว่า ขอแปรญัตติว่า ให้ประธาน
ของสภาฯ ได้เงินเดือน ๘๐๐ บาทและรองประธานฯ ได้เงินเดือน ๖๐๐ บาท

นายมังกร สามเสน รับรองและกล่าวว่า รวมความว่า พระ
ริยม ฯ ว่ามากเกินไป ควรจะลด หลวงแสง นิติศาสตร์ว่า น้อยไป ควร มี
ค่าใช้สอยให้สำหรับประธาน ๒,๔๐๐ บาทต่อปี และรองประธานฯ
๑,๒๐๐ บาทต่อปี ฝ่ายรัฐบาลเสนอว่าประธานฯควรมีเงินเดือน ๔๐๐ บาท
รองประธานฯควรมีได้ ๒๐๐ บาท จะควรแก้ไขมาตรานี้หรือคงยืนอยู่
ตามนี้

นายดิเรก ชัยนาม กล่าวว่า อยากจะแถลงว่า ประธาน
สภาฯ อาจถูกรับเชิญเช่นทูตเชิญไป เชิญไปในฐานะเอกชน หรือ
รัฐบาลเท่าที่ข้าพเจ้าทราบ เคยเห็นนามบัตรต่างประเทศเขาเชิญ ใน
ตำแหน่ง สมมุติว่าข้าพเจ้าเป็นสมาชิกคนหนึ่ง หรือคนใดคนหนึ่ง
ได้รับเชิญของทูต ก็เข้าใจว่าเชิญไปในฐานะเราเป็นสมาชิกนั่นเอง
บัดนี้คนจะเสี่ยงตอบไม่มีเงิน หน้าที่ของสภาฯ จะต้องให้เงินบ้าง ถ้า
ให้เงินสำหรับเสี่ยงตอบ ก็จะมีปัญหามาก สมาชิกสภา ฯ อาจ

ร้องได้ ในการเลือกประธานสภาฯ จริงอยู่ สมาชิกทุกคนมีสิทธิรับ
เลือกจะเลือกใครเป็นก็ได้ สำหรับใจข้าพเจ้าถ้าจะเลือกโดยมาก
ต้องเลือกเอาคุณสมบัติมีฐานะใหญ่โต ซึ่งเป็นส่วนสำคัญยิ่งใหญ่

หลวงแสนใจนิศาตร์ กล่าวว่า ตามที่บอกว่าประธานสภาฯหรือรอง
ประธานสภาฯ ได้เงิน สมาชิกก็ควรได้ด้วย ข้อนี้เห็นว่าเป็นเรื่องเสรีภาพ
เห็นจะไม่ยอมให้คนใช้กินข้าวในสำหรับของเราเอง ถ้าเราถูกเชิญไป
คนใช้ก็เข้านั่งโต๊ะได้ ข้าพเจ้าคิดว่าสมาชิกทุกคนควรรู้สึกว่าฐานะต่างกัน
มากและที่เชิญไปนั้น เสียค่าใช้จ่ายในตำแหน่งหรือส่วนตัว ถ้าบอก
มาชัดเจน แต่ขอให้ คิดดูว่า ถ้าเรามีฐานะอยู่ดังนี้ เห็นจะไม่ถูกหุด
เชิญเลย ถ้าขึ้นไปนั่งเป็นประธานสภาฯ เมื่อใด คงถูกเชิญทันที จะเรียก
ว่าตำแหน่งหรือไม่ เพราะฉะนั้นจึงขอให้ไปเบิกได้ในการสมควรไม่ได้
ให้เด็ดขาด ให้สิทธิไว้เบิกได้ตามสมควร จะสมควรหรือไม่
คลังเป็นผู้วินิจฉัย ถ้าไม่สมควร คลังไม่ให้ได้ แต่ถ้าไม่ให้เสียเลย
ถ้าโดนประธานสภาฯ อย่างที่ท่านนายก กล่าวแล้ว ก็ขายหน้า เมื่อมีหน้า
ที่ควรจะรับรองบ้างตามสมควรเป็นผู้หลักผู้ใหญ่แล้ว ไม่มีเงินรับรอง
เราเป็นสมาชิกในสภาฯ ต้องขายหน้าด้วย เราให้สิทธิตามสมควร ไม่
ใช่ ให้ โดยเด็ดขาด

นายดิเรก ชัยนาม กล่าวว่า ข้าพเจ้าเสียใจที่หลวงแสนใจ นิศาตร์
สมาชิก เท่ากับคนใช้ของประธานสภาฯ

นายจรรยา ฌบางซ้าง กล่าวว่่า ตามที่หลวงแสง ๆ ว่า ให้เงินเดือนสำหรับค่ารับรองแขก ข้าพเจ้าไม่คัดค้านแต่รู้สึกว่่าลำบาก บางที่เราทำโดยสุจริตใจ แต่หาพยานไม่ได้เลย ก็ขาดเบ็ก ถ้าตั้งเป็นเงินเดือนจะสะดวกใจที่จะใช้จ่ายเป็นเรื่องลำบากมาก ถ้าตั้งเป็นเงินเดือนได้จะโล่งใจกว่าการที่เราจะเรียกร้องจาก สภา ๆ ของเราให้ ๘๐๐ บาท ข้าพเจ้าคิดว่าดีกว่าสมัยโน้น ๆ เสนาบตีได้ กันเงินเดือนตั้ง ๔๐๐๐ บาท สมัยนี้เหลือแต่ประธานสภาฯ และนายกรั้ฐมนตรี ก็ให้กินเงินเดือนเป็นหมื่น ๆ ได้ เพื่อความสวัสดิและเกียรติยศ พระเจ้าอยู่หัวเรายังให้ถึง ๓ ล้าน สองคนนี้เราเห็นว่่าจะรักษาพระธรรมณูญ ความศักดิ์สิทธิ์ไว้ และพวกเรายอมตายอยากให้ ๒ คนนี้มีฐานะเป็นเกียรติยศของชาติสำหรับรักษาพลเมืองใน ๑๒ ล้านด้วย

พระยาปริธานฤเบศร์ กล่าวว่่า ว่าที่นายจรรยา ๆ ว่าข้าพเจ้าอยากให้หลังที่สุด คนที่เป็นประธานสภาฯ และรองประธานสภาฯ ข้าพเจ้ายังเขย่่าอยู่ แต่ที่เราพูดนี้ เงินที่คลังมีอยู่หรือเปลว สำหรับเมืองไทยเวลานี้เราเป็นผู้แทนราษฎร การทำอะไรในเวลานี้ต้องประสานกับรัฐบาล ถ้าเงินไม่มี รัฐบาลก็ขึ้นภาษีอีก การภาษีก็กลับมาเก็บจากราษฎร ในสมัยนี้ข้าพเจ้าไม่มีความอิจฉาการให้เงินมาก ๆ เป็นการดี ก่อนโวต[โหวต] ขอให้ถามรั้ฐมนตรีคลังว่่า มีเงินให้ได้หรือไม่ เต็ยวนี้ที่เมืองจีนก็ไม่ให้ข้าวของเราเข้าเมือง ถ้าจะเข้าให้ได้รัฐบาลเขาก็ต้องเก็บภาษีอีก ขึ้นภาษีทุกอย่าง จนที่สุดไม่มีอะไรจะขึ้นก็ลำบาก

เจ้าพระยาศรีธรรมาธิเบศ กล่าวว่่า ข้อที่ถามว่า เงินมีหรือไม่ ถ้าจะเอามาใช้ทางนี้ก็ต้องตัดทางอื่น ที่จริงไม่มีเงิน ถ้าสภาโหวตว่ามี ก็ต้องมี ถ้าจะเอามาใช้ทางนี้ก็ต้องตัดทางอื่น ตามที่ตั้งมานี้ก็ มากอยู่แล้วสำหรับใช้จ่ายในการนี้ กะประมาณอย่างหยาบ ๆ เป็นเงิน ๒๑๘,๐๐๐ บาท ก็มากอยู่แล้ว

พระยาปริตตานฤเบศร์ กล่าวว่่า ตามที่รัฐมนตรีคลังว่ามานี้ ก็ แปลว่าไม่มีเงิน ถ้าจะเอาให้ได้ก็ต้องไปชักเงินที่อื่น ถ้าเป็น บุคคลคือ เอาเงินก้อนนี้ไปกินเหล้าเสีย ก็ต้องตัดเอาค่ากับเข้ามาใช้ ความ เดือดร้อนก็ได้แก่สมาชิกผู้แทนราษฎร

ประธานสภา ฯ กล่าวว่่า ตัวข้าพเจ้าเป็นประธานมาปีเศษแล้ว ข่าว่าเงินสำหรับงบประมาณให้เท่านั้นตั้งแต่รัฐบาลพระยามโนฯ บอก ว่างบประมาณ ๓ แสน ข้าพเจ้าไม่ได้รับหนังสือเป็นหลักฐานว่า มี เงินหรือไม่ มาไม่ช้านาน ฯ ได้ข่าว่ารัฐบาล พระยามโน ตัดไป ๑ แสน ตัดอย่างไรกันไม่รู้ เมื่อเร็ว ๆ นี้ได้รับหนังสือของเลขาธิการรัฐมนตรี ว่าโอนเงินไป ๒ หมื่นเศษ ให้ข้าพเจ้าทราบ ข้าพเจ้าจะทราบได้อย่างไร ขอให้สมาชิกเห็นใจว่าข้าพเจ้าเอง ไม่รู้

นายจรูญ ฦบางซ่าง กล่าวว่่า ข้าพเจ้าเองเห็นออกรัฐบาล เหมือนกัน อยากประหยัดรายจ่ายที่สุด ข้าพเจ้าเองไม่มีโอกาสเป็น ประธานที่ข้าพเจ้ากล้าพูดและกล้าเสนอนี้ เพราะข้าพเจ้าเรียน แล้วว่า ข้าพเจ้าหวังใจคน ๒ คนเท่านั้นไม่ใช่ ๑ กองพันหรือทั้งกองทัพ ข่าราช

การของเราที่กินเบี้ยบำนาญเงินเดือนละ ๘๐๐ บาท ๖๐๐ มีกี่คน จะเห็นว่ามามาก คราวนี้สำหรับท่าน ๒ คนเท่านั้น เป็นจำนวนเงินนิดหน่อย ข้าพเจ้าคิดว่าไม่จำเป็นต้องเสียดายเลย เพื่อเกียรติยศของประชาชน และมีขวัญรัฐธรรมนูญ สิ่งใดที่เราคิดว่าดีที่สุด สิ่งนั้นเราต้องถนอมให้ดีที่สุด เรารู้ว่าสภาฯ เป็นแก้ว ถ้าเราไม่พยายามรักษาธรรมนูญไว้ ความเสื่อมจะมีมา เรามีหน้าที่เทอด ก็เทอดไว้ ถนอมให้ดีที่สุดที่จะถนอมได้ เพื่อความปลอดภัยของชาติ ไม่ได้ขอร้องสำหรับหลายพันคน ข้าพเจ้าขอกระซิบบว่า ไม่อยากให้ เพราะเสียดายเงิน เหลือเกิน

นายมังกร สามเสน กล่าวว่า ในการที่จะให้หรือไม่ โปรดนึกว่าส่วนเงินเดือนรัฐมนตรี รัฐมนตรีจะกะเงินเดือนเอาเองคน ๑๕๐๐ บาท สภาฯ ไม่ได้ลงมติเลย

พระสุธรรมวิจิตรชัย กล่าวว่า ดูจะเป็นการออกนอกประเด็น เงินที่รัฐมนตรีได้นั้นต่ำกว่าครึ่งแล้ว นี่เรารับรองงบประมาณ ๑๑ ไร่รับรองให้จ่าย ๑๕๐๐ บาท สภาฯ ได้รับรองแล้ว และติดตั้งครึ่งแล้ว สภาฯ ได้อนุญาตแล้ว

นายมังกร สามเสน กล่าวว่า ถ้าเช่นนั้นข้าพเจ้าขอถอน พระเรียมวิรัชพากย์ กล่าวว่า ที่ข้าพเจ้ากล่าวว่า ขอให้เป็นมาตรา ๔ นั้น ขอไม่เปลี่ยน คงให้เป็นไปตามเดิม

ประธานสภาฯ กล่าวว่า มีนายบรรจง ๆ เสนอให้แปรญัตติ มาตรา ๔ จะเอาไว้คงที่หรือไม่ตามที่นายกรัฐมนตรีเสนอมา ถ้าหากว่าไม่ ควรแก้แล้ว ปัญหาที่ว่า จะแก้หรือลด ก็เป็นอันหมดไป ถ้าเห็นว่า ควรแก้ ที่แก้ นั้นควรจะเพิ่มหรือลด ต้องโหวต[โหวต]ว่าควรจะเพิ่มหรือลด เท่าใด เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ขอให้โหวต[โหวต]กลับ ถ้าหากว่ามาตรา ๔ นี้ควรแก้ ให้ลงเครื่องหมายโหวต[โหวต]เป็นเขียว ถ้าไม่ควรให้แก้เป็นขาว และ ขอตั่ง นายมังกร ฯ นายจรูญ ฯ นายเนตร ฯ เป็นคนตรวจคะแนน เครื่องหมายเขียว ๙ คะแนน ในที่สุดที่ประชุมได้ลงคะแนนเครื่องหมาย ขาว ๓๒ คะแนน เพราะฉะนั้นในมาตรา ๔ นี้ไม่มีแก้ไขอย่างหนึ่งอย่างใด

นายจรูญ ฌบางช้าง กล่าวว่า สมาชิกผู้แทนราษฎรให้ได้รับ ตั๋วรถไฟชั้น ๑ ฟรี หมายความว่า เพื่อจะได้มีโอกาสไปดูทุกซอกซอกของ ราษฎร ที่โน่นบ้างที่นี้บ้าง เห็นว่าไม่เป็นการเสียหายอย่างไร เพราะ อย่างไม่เสียหายไฟก็ต้องแล่น ที่ว่างในรถไฟก็มี เพราะฉะนั้นถ้าหาก ว่าให้สมาชิกมีตั๋วรถไฟฟรีบ้าง สมาชิกจะได้มีโอกาสไปดูโน่นบ้างนี้ บ้าง เมื่อเร็ว ๆ นี้ข้าพเจ้าอยากไปเชียงใหม่ คนน้ำท่วม ตั๋วรถไฟไม่มีก็ ไม่อยากไป ตามรัฐธรรมนูญว่า เราเป็นผู้แทนราษฎรทุกหย่อมหญ้า เราควรมีโอกาสไปตรวจทางเหนือบ้าง เช่นทางขอนแก่น ให้มีโอกาส มักคุ้น เขากับเราให้ได้คุ้นเคยกัน ถ้ามีโอกาสให้สมาชิกได้ผ่านไป มากจะดี ข้าพเจ้าอยากให้เป็นอย่างนี้ และไม่เสียเงินทองอะไร ควรให้

ตัวเป็นรถไฟประจำ เพราะว่ารถไฟต้องแล่นแน่ ๆ และมีที่ว่าง
 และเราผู้ดีแล้วมีตัวฟรี ถ้ามีคนนั่งชั้นที่ ๑ และที่ ๒ เต็ม เราก็ไปนั่ง
 ชั้นที่ ๓ เพราะเราไปก็เพื่อแก่การค้ำเคยมิประเทศ ยิ่งเป็นการฝ่าย
 ทหาร ก็ยิ่งสมควร เพื่อจะได้ดูชัยภูมิในการสงครามอย่างน้อยก็เห็น
 ว่ามีประโยชน์มากกว่ามีโทษ เช่นนี้ไม่ใช่ประหยัดเงินทองเป็นแต่เสีย
 กระดาษแข็ง ๆ ซึ่งมีราคาสดางค์แดงเดียว และที่นั่งก็มีอยู่แล้ว เพราะ
 ฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่า ไม่เป็นเงิน ก็ไม่ควรเสียดาย นอกจากประเทศ
 เรา ยังมีอีกหลายประเทศตามบัญชีนี้ เขาก็มีตัวรถไฟฟรี เช่นประเทศ
 เยอรมัน โปแลนด์ เบลเยียม บุลกาเรีย กรีซ ถูกแซมเบอก
 ท่านสมาชิกคงมีความเห็นคล้าย ๆ กับเรานี้ นี้ไม่ใช่เสียเงิน เพียง
 กระดาษกับที่นั่งต่าง ๆ ให้อาศัยไปได้เท่านั้นเอง

พระยาปริธานฤเบศร์ กล่าวว่า ตามที่นายจรรยาฯ ว่าให้มีตัวฟรี ถ้า
 ข้าพเจ้ามีสักใบ ๑ ก็ยังยินดีใหญ่ สมัยที่ ๒ จะมีผู้แทนราษฎร ราว ๘๕
 รวมทั้งที่พระเจ้าอยู่หัวทรงตั้งอกรวม ๒ จำนวนประมาณ ๑๗๐ รัฐบาล
 จะให้ตัวรถไฟฟรี ๑๗๐ คน ถ้าพวกเหล่านี้ พร้อมใจกันหมดทั้ง ๑๗๐ คน
 ไปเที่ยวรถไฟกัน กรมรถไฟก็ไม่มิดให้เรานั่ง และที่นายจรรยาฯ บอกว่า
 เราถือตัวชั้น ๑ ไปนั่งชั้น ๓ ก็ได้ ข้าพเจ้าค้านว่า ก็แน่ละเมื่อชั้น ๑ - ๒
 ไม่มีที่นั่งแล้วก็ต้องไปนั่งชั้น ๓ อยู่เอง

นายจรรยา ฌบางข้าง กล่าวว่า ข้าพเจ้าวิตกว่าสมาชิกจะไปดูทุกซ
 สุขของราษฎรทั่วไปไม่ได้ บางทีอยากไปดูสนามรบตามข้อบังคับร่างแล้ว

ว่า สมาชิกจะได้รับค่าพาหนะ เราเชื่อว่ารัฐบาลจะให้ค่าพาหนะตามสมควร ไม่ใช่จะให้จนเหลือเฟือเกินไป ตามที่พระยาปริดา ฯ ว่านั้น ขอให้ดูมาตรา ๕ ถ้าหากว่าสมาชิกในกรุงไป ก็อาจไปขอตัวได้ แต่การไปก็โดยเอื้อเพื่อแก่ชาติ สิ่งใด ๆ ถ้าทำลำบากแก่เรา เราก็ไม่ไปที่พระยาปริดา ฯ ว่าไปทั้งหมด ๑๗๐ คน คงทำไม่ได้ ถ้าใครขึ้นทำเช่นนั้นก็ไม่มีการเลย รัฐบาลให้เพื่อประโยชน์ ข้าพเจ้าเชื่อว่าสมาชิกคงจะไม่ไปทำสกปรกในข้อนั้น

หลวงวิจิตรวาทการ กล่าวว่า ขอสนับสนุนนายจรูญ ฯ การให้ตัวรถไฟฟรี นอกจากนานาประเทศเขาทำแล้ว ยังเป็นอีกสิ่งทีรัฐบาลเสีย น้อย แต่ได้ประโยชน์มาก เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้แทนแต่เห็นว่ามีประโยชน์สำคัญ แน่ละผู้แทนราษฎรไม่ได้หวังประโยชน์อะไร ถ้ามีตัวก็ดี อีกข้อ ๑ รัฐบาลก็ไม่เสียประโยชน์ นึก ถ้าสมาชิกมีตัวที่เดินทางบ่อย ๆ ถ้าไม่มีก็ไม่เดิน และสมควรที่ผู้แทนราษฎรจะเปิดตาเปิดหูไปดูตามหัวเมือง ทำไม่จึงให้ตัวชั้น ๑ ทำไม่ไม่ให้ชั้นอื่น ในข้อนี้ผู้ที่มีความรู้ทางให้ตัวฟรี เขาว่าถ้าให้ตัวฟรีให้ชั้นสูงสุดดีกว่า ส่วนข้อที่พระยาปริดา ฯ วิตก ถ้าให้ตัว ที่เต็มแล้วจะทำอย่างไร ก็นั่งไม่ได้แน่ละ ข้าพเจ้าขอสนับสนุนความเห็นของนายจรูญ ฯ ที่เสนอมานี้

พระยาปริदानฤเบศร์ กล่าวว่า มีปัญหาเกิดขึ้นข้อหนึ่งว่าสมาชิกที่เป็นข้าราชการก็มี เป็นต้นว่ามีหน้าที่ไปดูน้ำท่วมที่เชียงใหม่ สมาชิกเป็นข้า

ราชการมีหน้าที่ประจำ เมื่อเขามีตัวรถไฟพร้อมแล้ว ก็ต้องไปดู เพราะเป็นผู้แทนราษฎรทุกหย่อมหญ้า ถ้าท่านไป จะเอาเหตุนี้ขึ้นอ้าง ทำให้การทำงานของรัฐบาลเสีย ว่าถึงว่าไม่ต้องมีตัวประจำตัว เมื่อจะไปไหนในกิจกรรมของสภาฯ แล้ว รัฐบาลต้องให้ ถ้ารัฐบาลไม่ให้ เราจะพร้อมกัน โคนรัฐบาล ว่าท่านไม่ให้ต้องเกิดอะอะ ที่ข้าพเจ้าพูดนี้ ข้าพเจ้าไม่ได้บอกว่ารัฐบาลไม่ให้ ว่าควรให้ แต่ไม่ใช่ให้ประจำ ไปขอต้องให้

พระยาประมวญวิชาพูล กล่าวว่า ถ้าข้าพเจ้าว่าไม่ผิด ตัวรถไฟที่เขาให้กันในต่างประเทศ ดูเหมือนให้แก่สมาชิกที่อยู่เฉพาะทางเท่านั้น เช่น สมาชิกอยู่บางปะอิน เขาก็ให้ขั้วบางปะอินมากรุงเทพฯ เท่านั้น

นายจรูญ ฌบางช้าง กล่าวว่า ตามที่เจ้าคุณประมวญฯ ว่า ข้าพเจ้าก็เห็นด้วย แต่ตามหลักกรรมนุญของเราว่าสมาชิกของเราเป็นผู้แทนราษฎรทุกหย่อมหญ้า จึงอยากให้เป็นไปอย่างนี้ เพราะที่สมาชิกทำนั้น เพื่อความเจริญของชาติ ข้าพเจ้าคิดว่าอะไรเราก็รวมกันได้ก่อน เมื่อมองอกกับเรายังไม่เหมือนกัน และนี่เจ้าคุณปรีดา ฯ ว่า ถ้าเราจะไปตรวจทุกข์สุขของราษฎร ก็ไปขอรัฐบาลได้ ห้ามในพระราชบัญญัตินี้ไม่ ข้าพเจ้าคิดว่า เจ้าคุณปรีดา ฯ ยังไม่เคยลองทำ และไม่เคยขอไปเชียงใหม่ ถ้าเช่นนี้เราเสียเงินดีกว่า ข้าพเจ้าจะไม่ขอตัวรถไฟต่อรัฐบาลเลย เอาสตางค์ ในกระเป่าซื้อตัวดีกว่า เรายกย่องแล้วว่า เขาเป็นสมาชิกผู้แทนราษฎร เราให้เขาเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ตามควร ข้อที่ว่าให้สมาชิก ทำไม่จึงให้ตัวรถไฟขึ้น ๑ ตามที่หลวงวิจิตรฯว่ามานั้น ข้าพเจ้าเห็นชอบ

ข้าพเจ้ามีหน้าที่เทอด สภาฯ เทอดรัฐธรรมนูญ ข้าราชการชั้นพันตรีหรือชั้นพันตรีหรือชั้น
อำมาตย์ ชั้นรถไฟชั้นที่ ๑ ได้ ทำไมสมาชิกจึงไม่มีสิทธิ์ชั้นรถไฟชั้น ๑
ได้แล้ว สมาชิกสภาของเราต้องเป็นชั้นสูง

หลวง โกวิทภักยวงศ์ กล่าวว่า ที่เรามาเถียงเรื่องตัวรถไฟ ข้าพเจ้า
เห็นว่าเสียเวลาเปล่า ๆ มันไม่มีประโยชน์ ถ้ารัฐบาลจะให้ได้เราก็ไม่จำเป็น
ต้องขอเรื่องอื่น ๆ ยังบอกมาก จะมากถกกันแต่เรื่องตัวรถไฟทำไม เรื่อง
ตัวรถไฟเราพูดกันเมื่อใดก็ได้

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า ฝ่ายสมาชิกขอให้ได้ตัวรถ รถไฟเป็นพิเศษ
แล้วมีผู้ค้านว่าไม่ควรให้ จึงขอให้ลงมติ

ในที่ประชุมได้ลงมติ ฝ่ายที่เห็นว่าควรให้สมาชิกได้ตัวรถไฟ
เป็นพิเศษมีสมาชิก ๖ นาย ฝ่ายที่เห็นว่าไม่ควรให้ตัวรถไฟแก่สมาชิกมี
ผู้เห็น ด้วย ๒๒ นาย จึงเป็นอันฝ่ายเสนอให้สมาชิกมีตัวรถไฟพิเศษนั้น
ตกไป

เจ้าพระยาศรีธรรมาธิเบศ กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอแก้มาตรา ๗ ที่ว่า
โดยไม่ได้รับอนุญาตตามระเบียบให้ตัดคำว่า ประธาน ออก

พระยามานวราชเสวี กล่าวว่า ข้าพเจ้ามีความเห็นชอบด้วย พระ
ราชบัญญัตินี้ทุกข้อ เว้นแต่มาตรา ที่ว่า สมาชิกคนใดไม่มาประชุมจะตัด
๕ บาท ดูไม่เป็นการงดงาม ในหน้าที่ข้าพเจ้าเห็นว่า ถ้าตัดออกเสียได้
ก็ดูงดงามดี

หลวง โกวิทอภัยวงศ์ กล่าวว่า ทิ้งไว้ อีกว่า
นายเนตร พูนวิวัฒน์ กล่าวว่า อยากจะให้แก้เป็น ขอให้ใช้อย่าง
มาตรา ๕ ตามข้อบังคับสภา ฯ

พระประพิณพลยุทธ กล่าวว่า ในมาตรา ๗ นี้ อยากสอบถามว่า
ที่ต่างประเทศเขาตัดกันหรือไม่ กล่าวคือสมาชิกตั้งใจจะทำประโยชน์ให้
ทุกคน แต่สมมุติว่าการประชุมบางเรื่องสมาชิกบางคนไม่มีความรู้เลย
เช่นร่างกฎหมาย ข้าพเจ้าไม่รู้อาจจะออกความเห็นอย่างไร ถ้าปล่อย
ให้อยู่ข้างนอกก็จะทำประโยชน์ได้มาก กว่า ถ้ามีข้อบังคับว่า
จะตัดเงินเดือน ก็ต้องมากับเขา ถ้าตัดเงินเดือนจะได้ สมาชิกมา
ประชุมมากขึ้น แต่มากเพราะบางคนไม่มีความรู้เช่น ประชุมเรื่องนี้อยู่
เราไม่มีความรู้ ก็เลี้ยงไปข้างหลัง เช่นนี้ก็เท่ากับคนที่ไม่มา ข้อต้น
เขาตัดกันหรือไม่ ความจริงเป็นเงินนิดหน่อย เป็นเรื่องหุยมหิม
ข้อสำคัญที่สุดเมื่อมาก็ไม่รู้อะไรเลย คนนี้คงมีความสามารถอย่างหนึ่ง
ถ้ามีข้อบังคับว่าตัดเงินเดือนแล้วสมาชิกก็ต้องมา

พระยาปริदानฤเบศร์ กล่าวว่า มาตรา ๗ นี้ ให้ลดเงินเดือนจะ
ลาไม่ได้ บทกฎหมายมีสิทธิต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติ การโหวต[โหวต]ให้
เงินต้องตามพระราชบัญญัติ จะเอาข้อบังคับไปตัดสิทธิไม่ได้ เพราะ
ฉะนั้นที่เขียนไว้เดิม ควรให้เป็นอย่างเดิม ข้อสำคัญของสภาฯ
เป็นแต่ว่างระเบียบเท่านั้น

นายกรัฐมนตรี ขอให้หม่อมเจ้าวรรณ ฯ ทรงแถลงแทน
ที่ประชุมอนุมัติ

หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรวรรณ ทรงแถลงว่า การจะมีทบ
บัญญัติไว้สำหรับตัดเงินเดือน ไม่ใช่สำหรับลดเงินเดือน ลดเงินเดือนไม่
ใช้เป็นการลงโทษ ส่วนจะอยู่ในทบบัญญัติ ทำไมจึงมีทบบัญญัติเช่นนี้
และที่ถามว่าในต่างประเทศเขาตัดหรือไม่ ทางการเมืองของเราเทียบกับ
เขาไม่ได้ เพราะเขามีระเบียบและคณะกรรมการเมือง เพราะฉะนั้นสมาชิก
จะไปหรือไม่ก็ตาม ที่อังกฤษมีพนักงานเรียกว่าวิป แปลว่าตอนให้ไป
คอยเร่งให้สมาชิกเข้ามาประชุม มีระเบียบการที่เดียวในการที่สมาชิก
จะมีคณะไม่ยอมเห็นถูกลงโทษ สมาชิกของคณะคือเป็นคณะแพร์ออฟ
คือทางฝ่ายคอนเซเวทิฟ เรื่องนี้เป็นว่าอยู่ในคะแนนให้ฝ่ายกรรมการ
เรื่องนี้ คือให้ฝ่ายตกลงกันแล้ว ส่งให้เจ้าพนักงาน ถ้าเช่นนั้นไม่ต้อง
มากก็ได้ เขามีระเบียบบังคับให้มาแต่เขาไม่ต้องมา ไม่ใช่วิธีลดเงินเดือน
ทำไมเราจึงต้องใช้วิธีลดเงินเดือน เพราะเวลานี้เรายังไม่มีคณะกรรมการเมือง
ไม่มีพนักงานคอยเตือนสมาชิกให้เข้ามาโหวต[โหวต] อีกอย่างหนึ่งสมาชิกของ
เรา ยังไม่เคยชินต่อขนบธรรมเนียม เรื่องสมาชิกประเภท ๑ จะต้อง
มาเรียน สมาชิกประเภท ๒ จะต้องเป็นผู้เร่ง จะต้องมามีวิธีใดวิธีหนึ่ง
ที่เตือนให้ผู้นั้นเข้ามา ก็เหมือนไปโรงเรียน ต้องถือเช่นนั้นจะหาวิธี
อื่นนอกจากลดเงินเดือนไม่ได้ ถ้าแนะนำวิธีดีกว่านี้ เชื่อว่ารัฐบาล

คงจะรับพิจารณา ส่วนบทบัญญัติที่จะคงไว้ หรือเราจะถอนออก
ทั้งมาตรา เจ้าคุณปริดาฯ บอกว่า ไปตัดเงินเดือนก็ผิดพระราชบัญญัติ
เพราะอยู่ในพระราชบัญญัติแล้ว แต่ข้าพเจ้าขอเสนอต่อไปว่า ที่มีบท
บัญญัติ แม้ว่าเราใช้คำว่า ลด ก็เป็นการลงโทษ เพราะฉะนั้นขอ
แนะนำให้ยกมาตรา ๒ ออก ถ้าในข้อบังคับ ทำเช่นนั้นแล้วตัดได้
หมายความว่า สมาชิกพร้อมใจกันเอง ยอมลดเงินเดือนของตน
คือ แปลว่า เรายังไม่บังคับ ให้บังคับตัวเอง ยอดทำนองนี้ดังาม
เพราะฉะนั้น ขอแนะนำให้สภาฯ ควรจะพิจารณาต่อไป ควรจะอยู่ใน
มาตรานี้ซึ่งใช้โวหาร ว่า ลด แต่ความจริง ตัด หรือใช้ว่าพวกเรา
ลดกันเอง แล้วเอาไปไว้ในข้อบังคับ

หลวงเสนิตศาสตร์ กล่าวว่า ข้าพเจ้าเห็นว่าควรยกทั้งมาตรา
เอาไปไว้ในข้อบังคับ เพราะเป็นการนำเกลียด

หม่อมเจ้าวรรณไวทยากร วรวรรณ ทรงกล่าวว่า ต่างประเทศ
เขียบ้านาญเขาไม่มี สมาชิกมีข้อบังคับ สมาชิกเอาเงินเดือนไปรวม
เข้าเป็นทุน ที่สุดได้เขียบ้านาญจากทุนนั้น ไม่ใช่รัฐบาลให้ โดยพระราช
บัญญัติ แต่เป็นข้อบังคับของสภาฯ เขาทำกันเอง จะถือว่าผิดกฎหมาย
บ้านเมือง ข้าพเจ้าเชื่อว่าไม่ผิด แต่ต้องถือว่าสมาชิกพร้อมใจกันตั้ง

พระยามานวราชเสวี กล่าวว่า ข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง แต่รู้สึกว่
ขายหน้า เท่านั้นเอง แต่ท่านรับสั่งว่าเอาไว้ สำหรับส่วนเขา การที่เขา

ไม่มาประชุมจะไปตัดเขา เป็นการนำเกลียด ถ้าตัดมาตรา ๗ ออก
ในสมัยที่ ๒ ในที่ประชุมใครไม่มา จะยอมให้ตัดให้เป็นหน้าที่ของที่
ประชุมสภาฯ ในสมัยนั้น ถ้าแม้ว่าทำไม่สำเร็จ จะออกเป็นกฎหมาย
ยอมอายุเขา

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า ข้าพเจ้าเห็นว่า ปล่อยไว้เช่นนี้งาม
กว่า เวลานี้ยังเป็นนักเรียนอยู่ มีอย่างเดียวที่จะต้องลองดูกันก่อน
ละไม่เป็นการอธิบายอย่างไร ไม่ได้บอกจำนวนเงินว่าเท่าใด จะมีการ
ลดเงินเดือน หรือมีการอะไร อยู่ว่าลดเงินเดือนก็แล้วกันจะได้หรือไม่
ถ้าเห็นว่าจะอธิบาย

ประธานสภา กล่าวว่า ตามข้อความที่อภิปรายมาหลายคน
แล้ว รวมความว่าจะลดหรือตัดเงินเดือนของสมาชิกที่ไม่มาประชุม
หรือไม่ ฝ่ายหนึ่งเห็นว่าไม่ควรตัด เพราะเป็นจำนวนเงินเล็กน้อย อีก
ฝ่ายหนึ่งเห็นว่าควรเอาไว้ที่อื่น, ฝ่ายรัฐบาลเห็นว่า ควรเอาไว้เช่นนี้
แต่ให้ไปทำตามข้อบังคับของสภาฯ จะหาค่าอะไรใส่ ไม่เป็นปัญหา
มีข้อเดียวว่าจะตัดหรือไม่ ถ้าจะตกลง อยากรู้ก็ขอให้ปราณีประนอมกัน
ส่งให้ทางเทคนิคเขาทำ จริงอยู่พวกเรามาตั้งอยู่ในที่นี้รู้สึกว่าเป็นหมอ
ความกันมากมานั่งพูดกันว่า ควรจะเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ รู้สึกว่าจะ
เสียเวลาเปล่า เพราะเทคนิคเขามีความรู้ว่าจะบังคับหรือไม่ ขอโหวต
ควรจะตัดหรือไม่ ถ้าไม่ตกลง ในทางเทคนิค[เทคนิค]จะหาค่าอะไรใส่ไว้ เรา

จะเอาไว้ในข้อบังคับหรือใส่ไว้ในนี้ เพราะฉะนั้น ขอต้น ขอให้สมาชิก
โหวตว่า จะควรตัดเงินเดือนหรือไม่

ในที่สุดที่ประชุมลงมติ สมาชิกเห็นว่าไม่ควรตัดมี ๓ นาย สมาชิก
เห็นว่าควรตัดมี รากม ๒๒ นาย ที่ประชุมตกลงเป็นอันตัดเงินเดือนสมาชิก
ประธานสภาฯ กล่าวว่า ข้อต่อไปจะได้ถูกระให้กรมร่างกฎหมาย
หรือไม่

เจ้าพระยาศรีธรรมมาธิเบศ กล่าวว่า เห็นว่าทำได้ ถ้ามีแม่บทอยู่
แล้ว เป็นอันว่าถือว่าตามข้อบังคับตัดวันละ ๕ บาท ออก

นายชุนท์ บิณฑานนท์ กล่าวว่า ตามมาตรา ๗ ข้อ ๒ จะคง
ไว้หรือให้ตัดออก

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือน และค่า
พาหนะของสมาชิก พ.ศ. ๒๔๗๖ ซึ่งแก้ไขกันแล้วมา วันนี้บรรจบ ๒
คราวแล้ว

นายมานิต วสุวัต ถามว่า ตำแหน่งการเมืองมีอะไรบ้างใน
มาตรา ๘

นายรัฐมนตรี กล่าวว่า มีรัฐมนตรี เลขาธิการรัฐมนตรี

นายจรูญ ฌบงข้าง กล่าวว่า ต้องเข้าใจว่า ตามที่กฎหมาย
บัญญัติว่าเป็นการเมือง มี ๒ ตำแหน่ง คือรัฐมนตรีกับเลขาธิการ
ต่อไปว่าจะมีเพิ่มตำแหน่งอื่นขึ้นอีกด้วย

ประธานสภาฯ กล่าวว่า มีสมาชิกเห็นพร้อมกันว่า ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ออกเป็นกฎหมายได้ และขอทราบว่าจะไร้วัดต้องเป็นถ้วนจริง ๆ

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า เสนอร่างพระราชบัญญัติ พิกัดอัตราภาษีศุลกากร แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๖ ขอเสนอเป็นระเบียบวาระที่ ๒ ที่ประชุมอนุมัติ

เจ้าพระยาศรีธรรมมาธิเบศ แกล้งว่า ความประสงค์ที่ออกพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม พิกัดอัตราภาษีศุลกากร ได้อ่านเสนอในที่ประชุม

นายยล สมานนท์ กล่าวว่า การขึ้นภาษีศุลกากรรายนี้ ข้าพเจ้าไม่มีความขัดข้อง แต่อยากจะถามว่า มีความจำเป็นอย่างไร ที่จะขึ้นภาษี เพราะเหตุ ว่าการขึ้นภาษีเพื่อช่วยสินค้า ข้อนี้ต้องระวังให้มาก ถ้าเห็นว่าสินค้าที่ทำออกนี้มีทางแข่งขันแล้ว แต่ที่รัฐบาลไม่แนะกลับขึ้นภาษีทางศุลกากร เพื่อช่วยเหลือก็เท่ากับเก็บภาษีคนใน ๑๒ ล้านคนมา เป็นผลดีแก่คน ๑๒ คน เพราะว่าภาษีเข้ามา ทางศุลกากรนั้น แม้เก็บเอาจากผู้ใช้ ถ้าเก็บสูง ผู้ใช้ก็เสียเงินมาก สินค้าที่ราคาแพงเท่ากับเก็บเอาเงินจากคน ๑๒ ล้าน มาแจกจ่ายให้แก่ผู้ถือหุ้นในบริษัทเพียงราว ๑๐ กว่าคนเท่านั้น

นายมังกร สามเสน กล่าวว่า เรื่องนี้ได้สืบสวนแล้วหรือว่า ต้นทุนวันละเท่าใด เขาจะมีโอกาสส่งต่อสู่กับสินค้านอกหรือไม่ ถ้ามี

โอกาสต่อสู้ ข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่ควรขึ้นภาษี เท่ากับเกณฑ์ให้ ใน ภาษี และโรงงานปูนซีเมนต์ของไทยมีหินเป็นของคนไทยราว ๒๐ เปอร์เซ็นต์

เจ้าพระยาศรีธรรมมาธิเบศ กล่าวได้ว่า ได้คิดแล้ว ถ้าไม่ขึ้นภาษี โรงปูนซีเมนต์ก็ต้องล้ม ที่ขึ้นภาษีนี้นี้ก็เพื่อจะไม่ให้ปูนซีเมนต์นอก พุ่ม เทเข้ามามาก ที่คำนวณขึ้นเพียง ๒.๓๐ บาท โดยจะให้มีการแข่งขัน ถ้าเราไม่ขึ้นภาษี ถ้าปูนซีเมนต์ นอกเข้ามามาก เราก็ไม่มีหวังจะรอดตัวได้ ดูตามสถิติเพียง ๑๕ วัน ยังเข้ามาตั้ง ๓ ล้าน ที่ขึ้นนี้ไม่ใช่ ให้โอกาสแก่บริษัทปูนซีเมนต์เราคำนวณแล้วไม่ขึ้นให้มาก แต่ถ้าไม่ขึ้น ภาษีแล้วโรงปูนซีเมนต์เราจะต้องล้ม

นายมังกร สามเสน กล่าวได้ว่า เมื่อได้รับคำแนะนำ เราหาทาง ช่วยเมื่อเจ้าของปูน จะไม่ขึ้นราคา แต่ถ้าจะขึ้นราคาเราก็จะไม่ช่วย

นายยล สมานนท์ กล่าวได้ว่า ข้าพเจ้ามีความเสียใจ ที่ท่าน รัฐมนตรีคลังไม่เข้าใจ เรื่องที่ข้าพเจ้าแถลง ตามธรรมดา การซื้อขาย ผู้ซื้อต้องการของถูก ที่ข้าพเจ้าตกนั้นเพราะบริษัทได้กำไร พอแล้ว ต่อไปเมื่อบริษัทไม่คิดลดราคาและจะไม่แข่งขันกับเขา ต่อไป สู้เขาไม่ได้ ข้าพเจ้าได้ฟังว่าอภิปรายของรัฐมนตรี ๆ ไม่ได้อธิบาย ถึงความเป็นไปในสยาม แล้วจะว่าราคาปูนซีเมนต์ว่าในสยามเวลานี้ต่ำที่สุดแล้ว ถ้าราคาเดี๋ยวนี้อาจจะแข่งขันได้แล้ว บริษัทกลเริ่มเร่ง ให้รัฐบาลขึ้นภาษี ผลที่สุดเงินของพลเมือง ๑๒ ล้าน จะไปอยู่ที่ผู้ถือ หุ่น เพียง ๑๒ คนเท่านั้น ข้อนี้และเป็นข้อที่ข้าพเจ้าวิตก

พระยาไชยยศสมบัติ กล่าวว่า เรื่องนี้เจ้าคุณรัฐมนตรีได้ให้ข้าพเจ้าไปสืบบัญชีของบริษัทปูนซิเมนต์ เท่าที่สืบทราบมา ปรากฏว่าราคาปูนซิเมนต์ ได้ลดลงมาใน ๓-๔ ปีนี้เป็นอันมากและอีกประการหนึ่งการทำซิเมนต์นี้มีส่วนที่รัฐบาลได้ ค่าแรงไฟและค่าแรงบรรทุก ยังมีภาษีภายใน เท่าที่แลเห็น บริษัทได้พยายาม ที่จะลดรายจ่ายลงมา เมื่อมีการแข่งขันเช่นนี้ ต่อไปบริษัทพยายามจะตัดลงมา เท่าที่สอบสวนแล้วเห็นว่า รัฐบาลจะให้ขึ้นภาษีอีก ๒.๓๐ บาท เป็นการบังคับให้บริษัทลดราคาขายลงมา

นายมังกร สามเสน กล่าวว่า เพื่อความยุติธรรมแก่ผู้ซื้อปูนซิเมนต์ใช้ ควรจะเรียกบริษัทมากะราคา ทำได้เช่นนี้ราษฎรจะได้ไม่เดือดร้อน

พระยาไชยยศสมบัติ กล่าวว่า เรื่องนี้ได้สอบสวนดูเหมือนกัน เช่นการขายปูนส่งไปยังสงขลาต้องเสียค่ารถแพง และถ้าส่งไปภูเก็ตต้องเสียค่าเรือด้วย ถ้าเราไปบังคับว่า ที่นั่นต้องขายเท่านี้เท่านั้น จะทำให้การค้าขายของบริษัทลบากต้องปล่อยให้เขามีหวังที่จะสะดวักบ้าง แต่เมื่อบริษัทรับรองว่าจะลดราคาแล้ว เข้าใจว่าก็จะเป็นที่พอเพียงแล้ว

นายมังกร สามเสน กล่าวว่า เพื่อให้แน่นอน รัฐบาลควรจะเอาค้ำประกันสัญญา เพราะในนี้พูดกันเพียง ๙ บาท ปูนที่เข้ามาจากนอก

ต้น ๑ ผิดกัน ๙ บาท เพราะฉะนั้นควรเอาค้ำมั่นสัญญาว่าเท่าใด เป็น
แต่พูดว่าจะลดเท่านั้น เราเสียเปรียบฝรั่งมานานแล้ว

พระยาไชยยศสมบัติ กล่าวว่า บริษัทปูนซีเมนต์ มีทุนของ
ไทย ๒๘%

นายมังกร สามเสน กล่าวว่า อยากทราบว่าเป็นปี ๑ มีกำไรกี่
เปอร์เซ็นต์ ทุน ๑๐๐ บาท ได้กำไร ๓๐ บาท จริงหรือไม่

ประธานสภา ฯ กล่าวว่า จะมาพูดถึงราคาค่าทุนของบริษัททำไม
มีผู้ได้อธิบายให้สมาชิกฟังแล้ว คงมีปัญหาแต่ว่า พระราชบัญญัตินี้จะ
ยอมให้ออกได้ หรือไม่ ผู้ใดเห็นว่าไม่ควรอนุญาตให้ออก ก็เป็น
ฝ่ายคัดค้านผู้ใดเห็นว่าควรออกก็เป็นฝ่ายที่เห็นด้วยกับรัฐบาล

ในที่ประชุมเห็นว่าควรออกพระราชบัญญัติได้

พระยา โภมารกุลมนตรี กล่าวว่า คำถามของนายมังกร ฯ และ
ของพระยาประมวญฯ รัฐบาลตอบได้ทันที เรื่องรัฐบาลเงินขุนภาษีข้าว
เวลานี้กระทรวงเศรษฐการกำลังสืบสวนอยู่ ถ้าได้ทราบเหตุแน่นอน
รัฐบาลก็แก้ให้ถูกต้องได้ ถ้าแก้ ทันทีก็อาจผิดทาง อาจเกิดผลร้าย
ภายหลัง การแก้ก็มุ่งช่วยชาวนาเป็นเบื้องต้น เวลานี้ไม่ใช่ระดูชาวนา
ขายข้าว ยิ่งอีกหลายเดือน สำหรับประโยชน์ของชาวนา รัฐบาล
ยังมีเวลาตรึกตรองอีกนาน

พระยาประมวญวิชาพล กล่าวว่า มีญัตติอีก ๒ ข้อ ขอให้รอไว้

พระยาอุดม พงศ์เพ็ญสวัสดิ์ กล่าวว่า เรื่องประปาเวลานี้ได้ให้
กรมนคราทรตรวจแล้ว แต่จะทำได้ตลอดหรือไม่นั้น เกี่ยวด้วยการ

๕๔๗

การเงิน ถ้ามีเงินพอจะทำได้เต็มตามที่ต้องการ ถ้าไม่มีเงิน ก็จะทำให้
ได้แต่เพียงบางส่วนสำหรับปีนี้

พระยาโกมารกุลมนตรี กล่าวว่า คำถามเรื่องถุงเมล็ดหายนั้น
รัฐบาลจะตอบในวันหลัง

เลิกประชุม เวลา ๑๕.๕๐ นาฬิกา

ตรวจแล้ว ๘ มีนา ๗๖

หลวงคหกรรมบดี

ประมวญ

นายปพาส บุญ-หลง

แนบ พหลโยธิน

หลวงชวเลขปรีชา

หลวงบรรณกรโกวิท

ผู้จตรายงาน

ร.ต. เนตรพูนวิวัฒน์

พระยาศรยุทธเสณี

๒/๕/๗๗

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร